

Nr. 28768 din 21.01.2019

COPIE XEROX

U.M. 0418 BUCUREȘTI

Nr. R.M. 6/031/4 ex. nr. 1

RAPORT DE ANALIZĂ
din data de 21.01.2019

Subsemnații,

din cadrul Academiei Naționale de Informații „Mihai Viteazul”, numiți membri ai Comisiei de analiză prin Decizia Rectorului nr. 23726 din 16.01.2019, ca urmare a Hotărârii de Senat nr. 22757 din 16.01.2019, în vederea analizării tehnice a tezei de doctorat cu titlul *Prevenirea și combaterea criminalității în domeniul mediului înconjurător*, susținută în 2013 la Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul” de către JIIE Corina Michaela, sub coordonarea prof.univ.dr. Gheorghe TOMA:

- am analizat *Raportul de Similitudine* al tezei menționate, realizat la nivelul Academiei Naționale de Informații „Mihai Viteazul” folosind programul www.sistemantiplagiat.ro validat prin Ordin nr. 3485 / 24.03.2016 privind lista programelor recunoscute de CNATDCU și utilizate la nivelul instituțiilor de învățământ superior organizatoare de studii universitare de doctorat și al Academiei Române, în vederea stabilirii gradului de similitudine pentru lucrările științifice;
- totodată, am analizat, în întregime, din punctul de vedere al respectării normelor academice de redactare a unei lucrări științifice și a eticii universitare teza de doctorat menționată mai sus, și am constatat următoarele:
 1. Coeficientul de similitudine 1 (procent al documentelor analizate care au fost identificate în alte surse, excluzând fragmente găsite în Baza de Date cu Acte Legale) este de 51,3%;
 2. Coeficientul de similitudine 2 (Numărul de procente al documentelor analizate găsite în alte surse, exceptând fragmentele găsite în Baza de date a Actelor Legale – numai fragmentele mai mari de 25 de cuvinte sunt luate în considerație) este de 13,5%.

CONFORM CU ORIGINALUL 

1/76

NESECRET

NESECRET

În urma analizei tehnice realizate pornind de la rapoartele de similitudine generate de platforma www.sistemantiplagiat.ro (folosindu-se, pentru verificare, forma fizică a tezei de doctorat) am constatat următoarele aspecte:

- a) unele surse conduceau către adrese web care nu pot fi accesate din Rețeaua Locală Internet sau pentru care nu se poate stabili data postării (de ex. scribd.com sau vdocumnets.mx);
- b) unele surse identificate ca având texte similare cu teza au fost postate după data susținerii tezei.

Referitor la celelalte situații de similitudine identificate în lucrarea de doctorat analizată, am constatat preluarea integrală sau cu modificări minore din textul sursă fără citarea sursei și menționarea autorului, preluare fără citare, cu schimbări minore și intercalări de paragrafe față de textul sursă (de ex. sunt preluate inclusiv notele de subsol, sau se face mențiunea referitoare la Figura 3, prezentă în textul sursă, dar inexistentă în teză; se preia integral subcapitolul 1.1.3, integral subcapitolul 2.2, 2.3, 2.3.1 și 2.3.2, integral supcapitolul 2.4.3, 3.1.1, 3.1.2 și 3.1.3, subcapitolul 3.2 și 3.2.1, 3.5.2 și 3.5.3 din teză) a unui număr de 22296 cuvinte (*prezentarea detaliată a textelor identificate în tabelul alăturat*).

Precizăm faptul că pentru paragrafele de la pp.147-164 din teză, identificate ca fiind similare cu articolul *Impactul acțiunilor militare asupra mediului* (autor Valentin Stelian Bădescu, postat pe www.arduph.ro), însumând 5327 de cuvinte, stabilirea anului postării nu s-a putut realiza cu exactitate.

Comisia:

CONFORM CU ORIGINALUL

NESECRET 2 / 76

CONFORM CU ORIGINALUL

NESECRET

VERIFICARE

teză

CORINA MICHAELA JIJIIE

Prevenirea și combaterea criminalității în domeniul mediului înconjurător

2013

Profesor coordonator: Gheorghe TOMA

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE ERONATA	NR. CUVINTE
<p>*** Protecția juridică a pădurilor – dreptul mediului</p> <p>Referat disponibil contra cost pe siteul http://www.referral.ro/referate/Protecția_juridică_a_pădurilor_dreptul_mediului_234b3.html</p> <p>DREPTUL MEDIULUI ÎNCONJURĂTOR -NOȚIUNI GENERALE</p> <p>https://www.scribd.com/doc/7871619/DREPTUL-MEDIULUI</p> <p>P 1-4</p>	2009	<p>p. 15-19 în teză</p> <p>Oamenii de știință, economiștii, juriștii, politicienii, slujitorii artelor, sensibilizați de importanța covârșitoare a imperativului de protecție a mediului și a resurselor naturale, reliefează anumite aspecte ale mediului, care, de fapt, este unic.</p> <p>Termenul de mediu rămâne, totuși, o noțiune generală, dificil de sintetizat într-o definiție care să satisfacă pe toată lumea.</p> <p>Noțiunea de mediu, noțiune căameleon, cum este caracterizată de Michel Prieur cunoaște nenumărate valențe și este folosită cu înțelesuri mai mult sau mai puțin diferite în numeroasele medii ale societății umane.</p> <p>Există, însă, în mod obișnuit, două sensuri diferite pe care le îmbracă expresia „mediu”. O primă accepțiune este izvoată din științele naturii și aplicată societății umane, deci o abordare ecologică ; cealaltă accepțiune, care este datorată limbajului arhitecților și urbanistilor și se referă la zona de contact între spațiul construit și mediul natural (deci între spațiul artificial și cel natural).</p> <p>Aceste două accepțiuni ale noțiunii de mediu nu lasă, desigur, indiferentă calificarea sa din punct de vedere juridic. Așadar, până în prezent nu putem afirma că mediul se bucură de o calificare juridică sau de un statut juridic unanim acceptat.</p> <p>Creație a doctrinei, a jurisprudenței și a reglementărilor juridice convenționale sau legale, noțiunea de mediu cunoaște o relativă</p>	<p>Preluare fără citare, cu schimbări minore și intercalări de paragrafe față de textul sursă.</p> <p>Sunt preluate inclusiv notele de subsol.</p>	1345

CONFORM CU ORIGINALUL

NESECRET 3 / 76

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROUNĂ	NR. CUVINTE
		<p>varietate și înregistrează, totodată, o evoluție.</p> <p>Astfel, pentru comunitățile europene mediul reprezintă ansamblul elementelor care, în complexitatea relațiilor lor, constituie cadrul, ambianța și condițiile vieții oamenilor, astfel cum există sau cum sunt perceput.</p> <p>Subliniind caracterul dinamic al dispozițiilor legislative (dreptul pozitiv), trebuie să punem în evidență atât rolul doctrinal în fundamentarea noțiunii, cât și rolul creator al jurisprudenței, care au contribuit la definirea mediului.</p> <p>În dreptul italian, prima definiție a mediului, dată în mod formal de Legea nr.349/1986, a provocat o amplă dezbateră în doctrina juridică. Pentru a interpreta cât mai exact conținutul noțiunii de mediu, Curtea Constituțională¹¹ a declarat că există o tendință a legiuitorului de a parveni la o concepție unitară care cuprinde toate resursele naturale și culturale, precizând: „Mediul înseamnă conservarea, gestionarea rațională și ameliorarea condițiilor mediului natural (aer, apă, sol și toate celelalte componente), existența și conservarea patrimoniului genetic terestru și acvatic, a tuturilor speciilor vegetale și animale care viețuiesc în mediu în stare naturală și, în fine, ființa umană cu toate manifestările sale”.</p> <p>Dar decizia Curții Constituționale Italiene, cea mai cunoscută în materie (din 30 decembrie 1987) și care dă o definiție juridică mult mai precisă, în care se regăsesc și ecourile doctrinei, afirmă: „Mediul este considerat ca un bun imaterial unitar cu diferitele sale componente, fiecare dintre ele putând constitui, separat, un obiect de protecție; dar toate, în ansamblul lor, constituie o unitate”.</p> <p>Curtea explică</p> <p>în continuare că mediul este protejat deoarece este o condiție care definește calitatea vieții, el constituind habitatul natural în care omul trăiește și activează, fiind absolut necesar colectivității. Protecția mediului se impune, de altfel, înainte de orice, prin dispoziții constituționale.</p> <p>Această idee este susținută și de doctrina belgiană, care caută să definească mediul ca pe o constatare elementară, având în vedere că fiecare specie vie - fie că este vegetală, animală sau umană - are nevoie de condiții naturale fundamentale care să-i garanteze existența și dezvoltarea. Este, deci, mediul fizic sau biologic -</p>		

NESECRET

CONFORM CU ORIGINALUL

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE/PRELUATE ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANATĂ	NR. CUVINTE
		<p>mediul înconjurător - în care poate găsi aceste condiții necesare.</p> <p>Tot asemenea, Maurice Kamto, analizând dreptul mediului în Africa, subliniază faptul că nu există o definiție generală unanim admisă în dreptul pozitiv. Unele texte naționale dau definiții parțiale sau limitate la un obiectiv precis, și astfel nu se ajunge totuși, la o definiție globală.</p> <p>Așa cum remarca M. Kamto, Proiectul de Pact Internațional privind Mediul și Dezvoltarea (Comisia U.I.C.N.) propunea o definiție generală, în cadrul art. 1 prevăzând că: „se înțelege prin mediu materia în ansamblul său, resursele naturale, inclusiv patrimoniul cultural și infrastructura umană indispensabilă activităților social-economice”.</p> <p>O altă definiție juridică a mediului o oferă Convenția privind răspunderea civilă pentru prejudiciile cauzate de activități periculoase pentru mediu, redactată de Consiliul Europei și deschisă spre semnare la Lugano la 21 iunie 1993 și care, în cadrul definițiilor cuprinse de art.2 la punctul 10 menționează:“</p> <p>Mediul cuprinde:</p> <ul style="list-style-type: none">-resursele naturale abiotice și biotice, cum sunt aerul, apa, solul, fauna și flora, precum și interacțiunile între acești factori;-bunurile care compun moștenirea culturală; și aspectele caracteristice ale peisajului”. <p>Această definiție, care se impune cu forță juridică părților semnatare ale Convenției este, în opinia noastră 6, rezultatul dezbaterilor dintre filosofi, economiști, ecologiști și juristi, fiind una dintre cele mai elaborate și complete. Alte texte juridice nu și-au asumat, după câte cunoaștem, un asemenea demers.</p> <p>Legea-cadru pentru protecția mediului7, în anexa 1 ce facea, după cum se preciza în articolul 2, parte integrantă din legea respectivă, pare a fi “iămunit înțelesul unor termeni în sensul legii”.</p> <p>Vom trece peste contradicția dintre formularea art.2 care preciza că sunt formulate unele definiții cuprinse în anexa 1 și titlul anexei care menționa că era vorba de “înțelesul termenilor în sensul legii”. Credem că a fost vorba numai de o inadvertență redacțională.</p> <p>Oricum, noțiunea de “mediu” din anexa legii este considerată a</p>		

NESECRET 5 / 76

CONFORM CU ORIGINALUL

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE ERODATĂ	NR. CUVINTE
		<p>cuprinde "ansamblul de condiții și elemente naturale ale Terrei: aerul, apa, solul și subsolul, toate straturile atmosferice, toate materiile organice și anorganice, precum și ființele vie, sistemele naturale în interacțiune cuprinzând elementele enumerate anterior, inclusiv valorile materiale și spirituale".</p> <p>Această definiție sau "lămurire" a termenului de mediu, ce pare a fi fost teronizată de ideea de a nu omite ceva care să facă, totuși, parte din mediu, nu a constituit rezultatul unui efort prea mare de sinteză și sistematizare.</p> <p>Credem, însă, că prin modificarea Legii nr. 137/1995 prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 91/2002, aprobată prin Legea nr. 294/2003 și aceasta definește, acum, în mod explicit "mediul ca fiind ansamblul de condiții și elemente naturale ale Terrei, aerul, apa, solul, subsolul, aspectele caracteristice ale peisajului, toate straturile atmosferice, toate materiile organice și anorganice, precum și ființele vie, sistemele naturale în interacțiune cuprinzând elementele enumerate anterior, inclusiv valorile materiale și spirituale, calitatea vieții și condițiile care pot influența bunăstarea și sănătatea omului".</p> <p>Față de textul definiției, credem că am putea să observăm că nu este exprimat în mod direct faptul că din mediu face parte și omul cu bunurile sale. Să notăm, însă, că acest lucru rezultă neîndoielnic din mai multe elemente ale definiției, cum sunt: "toate (...) ființele vie" și "valorile materiale și spirituale, calitatea vieții și condițiile care pot influența bunăstarea și sănătatea omului".</p> <p>Ni se pare, de asemenea, demn de remarcat faptul că "aspectele caracteristice ale peisajului" au fost incluse în noțiunea de mediu, desigur, ca o consecință a armonizării legislației noastre cu legislația Uniunii Europene 9.</p> <p>De altfel, și alte texte juridice, cum ar fi, de pildă, în dreptul comunitar, directiva 10 privind studiile de impact prevăd, într-o manieră detaliată, că mediul cuprinde "omul, fauna și flora, solul, apa, aerul, climatul și peisajul, interacțiunea între acești diferiți factori cât și bunurile materiale și patrimoniul cultural".</p> <p>Programul de acțiune (Acțiunea 21)11, la rândul său, dă o definiție a mediului înconjurător ce pare mai sintetică și mai precisă, fără a fi excesiv "bioenergizantă", menționând că mediul "este constituit din toate resursele care condiționează cadrul de viață: apa, aerul,</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANATĂ	NR. CUVINTE
<p>Alexandra SĂRCINȘCHI, <i>Dimensiunile nonmilitare ale securității</i>, Editura Universității Naționale de Apărare „CAROL I”, București, 2005, p. 32-38</p> <p>Disponibil la adresa https://cssas.unap.ro/ro/pdf_studii/dimensiunile_nonmilitare_ale_securitatii.pdf</p>	2005	<p>spațiul (sol și peisaj), climatul, materiile prime, mediul construit, patrimoniul natural și cultural.”</p> <p>5 Convenție la care are vocație de a deveni parte contractantă și România.</p> <p>6. A se vedea M.Uliescu, La responsabilitățile civile pour les activités dangereuses dans le cadre du Conseil de l'Europe, Revue Internationale de droit compare, 1994, Paris, pag.49.</p> <p>7. Legea pentru protecția mediului, nr.137/1995, până la modificarea sa prin OUG nr 91/2002, aprobată prin Legea nr 294/2003</p> <p>8 O.U.G. nr. 91/2002 privind modificarea și completarea Legii protecției mediului nr. 137/1995 în M.Of. P.I nr.465 din 26 Iunie 2002 și respectiv Legea nr. 294/2003 privind aprobarea O.U.G. nr. 91/2002, în M.Of. P.I nr. 505 din 14 Iunie 2003</p> <p>9A se vedea în acest sens Legea nr.451/2000 pentru ratificarea Convenției Europene a peisajului adoptată la Florența la 20 octombrie 2000, M.Of. P.I nr. 536/23.07.2002.</p> <p>10 Directiva Uniunii Europene 85/337, amendată prin Directiva Uniunii Europene 97/11.11</p> <p>Programul de Acțiune pentru secolul XXI, adoptat de Conferința Mondială ONU pentru Mediu și Dezvoltare, Rio de Janeiro, 1992</p>	<p>Preluare integrală, fără citarea sursei, inclusiv cu notele de subsol și mențiunea referitoare la Figura 3, prezentă în textul sursă, dar inexistentă în teză.</p> <p>Integral subcapitolul 1.1.3 Dimensiunea</p>	1393
<p>Alexandra SĂRCINȘCHI, <i>Dimensiunile nonmilitare ale securității</i>, Editura Universității Naționale de Apărare „CAROL I”, București, 2005, p. 32-38</p> <p>Disponibil la adresa https://cssas.unap.ro/ro/pdf_studii/dimensiunile_nonmilitare_ale_securitatii.pdf</p>	2005	<p>La p. 27-31 în teză</p> <p>În ultimii ani este tot mai evident faptul că omenirea se află într-o profundă criză ecologică. Dimensiunea ecologică comportă, mai mult decât celelalte dimensiuni ale securității, un discurs dramatic în favoarea securizării, atât din partea guvernelor, cât mai ales din partea societății civile, însă rezultatele nu sunt întotdeauna încununate cu succes, chiar și atunci când măsurile luate sunt de mare amploare. Prioritățile celor două agende nu sunt întotdeauna clare. Există dezbateri aprinse asupra tipului de probleme ce pot fi politizate și cele care necesită intervenție imediată. Evident, dezastru concrete, precum Cernobîl sau inundațiile masive (vezi</p>	<p>Preluare integrală, fără citarea sursei, inclusiv cu notele de subsol și mențiunea referitoare la Figura 3, prezentă în textul sursă, dar inexistentă în teză.</p> <p>Integral subcapitolul 1.1.3 Dimensiunea</p>	1393

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATĂ	NR. CUVINTE
		<p>cazul Asiei de Sud-Est devastată de isunami și cel al României), dictează acțiuni imediate care să prevină repetarea lor. În aceste cazuri, în general, locația geografică și nivelul de bunăstare al țării respective joacă un rol decisiv în interesul acordat combaterii efectelor dezastrelor. De exemplu, guvernele țărilor sărace tind să perceapă politicile industriale de mediu drept ceva pe care nu și-l pot permite.</p> <p>Studiile de specialitate 17 au arătat că, în principal, există trei categorii de amenințări ce definesc dimensiunea ecologică a securității:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Amenințările din partea mediului natural la adresa civilizației umane, ce nu sunt rezultatul acțiunilor umane: cutremurele și erupțiile vulcanice, asupra cărora există dezbateri în ceea ce privește cauzele producerii lor; căderile de meteoriți, ciclul natural de întoarcere la o epocă glaciară. 2. Amenințările cauzate de acțiunile umane asupra sistemelor naturale sau structurilor planetei, atunci când schimbările făcute par a constitui amenințări existențiale la adresa unei părți sau a întregii civilizații. Un exemplu evident este poluarea, ce are printre efecte distrugerea stratului de ozon. 3. Amenințările cauzate de acțiunile umane asupra sistemelor naturale sau structurilor planetei, atunci când schimbările făcute nu par a constitui amenințări existențiale la adresa unei părți sau a întregii civilizații, însă, pe termen lung, există efecte perverse (de exemplu, exploatarea resurselor minerale). <p>17 Buzan, Barry, Ole Waever și Jaap de Wilde, <i>Security: A New Framework for Analysis</i>, Lynne Rienner Publishers Inc., USA, Colorado, 1998.</p> <p>Aceste trei categorii cuprind o varietate de probleme, precum:</p> <ul style="list-style-type: none"> - distrugerea ecosistemelor: schimbarea climei, pierderea biodiversității, distrugerea pădurilor, deșertificarea, distrugerea stratului de ozon, diverse forme de poluare etc.; - problemele energetice: reducerea, raritatea și distribuția inegală a resurselor naturale, poluare, gestionarea dezastrelor (nucleare, chimice); 	ecologică a securității din teză	

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANATĂ	NR. CUVINTE
		<p>- probleme demografice: creșterea populației și implicat a consumului în raport cu resursele planetei, condițiile insalubre de trai și răspândirea bolilor infecțioase, urbanizarea irațională etc.;</p> <p>- probleme legate de hrană: sărăcia, foamea, consumul în exces, degradarea terenurilor cultivabile și a resurselor de apă etc.;</p> <p>- probleme economice: menținerea unor modele nesustenabile de producție, instabilitate socială legată de existența lipsurilor și a distribuției inegale a resurselor etc.;</p> <p>- conflicte sociale: războaiele ce produc pierderi ecologice. Excepționând categoria „distrugerea ecosistemelor”, nici una dintre celelalte nu este o problemă exclusiv ecologică. Acestea se intersectează cu celelalte dimensiuni ale existenței umane, implicat ale securității, însă aici sunt privite din punctul de vedere al impactului pe care îl au asupra mediului natural. Mai mult, degradarea mediului include un lung șir de distorsiuni majore și complexe, care se întregesc unele pe altele, sporind lanțul vulnerabilităților. De exemplu, despăduririle conduc la degradarea solului, ceea ce influențează negativ producția agricolă. Acesta afectează atât exporturile, cât și rezervele de hrană ale populației, determinând apariția anurilor bolii, scăderea coeziunii sociale și, implicit, mișcări sociale. În acest context, sunt accentuate tendințe precum autoritarismul, violența, instabilitatea politică, dar și strămutări masive de populație.</p> <p>Ne vom opri, în continuare, asupra celei mai importante probleme ce este cuprinsă în dimensiunea ecologică a securității: schimbarea climii, implicat încălzirea globală.</p> <p>Problema schimbării climii îngrijorează specialiștii deoarece, așa cum am arătat anterior, sunt create vulnerabilități, riscuri, pericole și chiar amenințări la adresa securității umane, ce pot fi cu greu ameliorate și contracarate. În ceea ce privește încălzirea globală, este definită prin creșterea, în timp, a temperaturii medii a atmosferei și oceanelor Pământului.</p> <p>Astfel, în ultimii cincizeci de ani, au fost înregistrate următoarele tendințe 18:</p> <p>- creșterea temperaturii medii la suprafață cu 0,6°C, urmând ca, până în anul 2100, să crească cu 5,8°C (Figura nr. 3);</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANĂ	NR. CUVINTE
		<p>- scăderea cabotei de zăpadă și gheață;</p> <p>- creșterea nivelului mediu al mării și al temperaturii oceanului;</p> <p>18 <i>World Meteorological Organization și UN, Climate Change 2001: Summary for Policymakers. A Report of Working Group I of the Intergovernmental Panel on Climate Change, 2001, http://www.ipcc.ch.</i></p> <p>- creșterea cantității precipitațiilor cu 0,5-1% la 10 ani, în special în emisfera nordică;</p> <p>- creșterea cu 2-4% a frecvenței precipitațiilor abundente în emisfera nordică;</p> <p>- scăderea frecvenței apariției temperaturilor minime extreme și creșterea frecvenței apariției temperaturilor maxime extreme;</p> <p>- alterarea atmosferei din cauza emisiilor de gaze și aerosoli rezultate din activitatea umană.</p> <p>Cauzele acestui fenomen se află atât în procesele interne ale planetei, cât și în cele externe, de natură umană sau nu.</p> <p>Principala cauză este considerată a fi emisia așa-numitelor gaze de seră, în special dioxidul de carbon, metanul și oxidul nitros rezultate din arderile de combustibili, activitățile industriale și agricole. Gazele de seră creează efectul de seră, care, în limite naturale, ajută la menținerea vieții pe pământ (fără acest efect, temperaturile ar fi cu 30°C mai scăzute), însă în mari cantități cauzează distrugerea stratului de ozon din atmosferă și favorizează încălzirea excesivă a planetei. Comunitatea internațională a luat măsuri ce se doresc a fi eficiente, însă nu toate țările sunt de acord cu ele. Astfel, prin Protocolul de la Kyoto (devenit activ din februarie 2005), țările industrializate sunt constrânse să reducă, până în 2008-2012, emisiile de carbon cu 5% sub nivelul înregistrat în anul 1990, în timp ce țările în curs de dezvoltare vor fi finanțate în scopul dezvoltării sustenabile a domeniilor energetic, industrial, al producerii tehnologiilor „curate” și al gestionării deșeurilor toxice.</p> <p>Schimbările climatice, în special încălzirea globală, au afectat deja majoritatea sistemelor biologice și fizice în multe părți ale lumii: topirea ghețurilor; înghețarea târzie și topirea timpurie a</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

Red

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATĂ	NR. CUVINTE
		<p>râurilor și lacurilor; dispariția anumitor specii de plante, mamifere, păsări și reptile etc. Mai mult, însăși existența umană este amenințată de aceste evenimente, fiind favorizată apariția unor evenimente neprevăzute, cu efecte negative.</p> <p>De exemplu, creșterea frecvenței de apariție a temperaturilor maxime poate provoca: creșterea incidenței deceselor și a bolilor cardiovasculare la grupurile umane de vârstă înaintată; creșterea riscului de distrugere a recoltelor; creșterea cererii de electricitate și, în consecință, apariția unei crize energetice; criza turismului prin reorientarea către alte zone etc.</p> <p>Sporirea frecvenței precipitațiilor abundente cauzează inundații, alunecări de teren, creșterea eroziunii solului, distrugerea florei și faunei din zonele inundate, distrugerea proprietăților umane, riscuri la adresa sănătății și existenței oamenilor din zonă etc. În cazul României, aceste evenimente au luat amploare în ultimul an. Este evident că se înregistrează și în țara noastră, în ultimii ani, o creștere a temperaturii medii globale. Conform studiilor realizate de Administrația Națională de Meteorologie, în România, există diferențieri regionale de temperatură. În afara Carpaților, în Muntenia, Oltenia, Moldova creșterea medie a temperaturii este mai mare decât în spațiul intracarpatic, în Transilvania. În ultimii 100 de ani, temperaturile medii în România a crescut cu 0,4°C. Consecința este o înmulțire a fenomenelor meteorologice extreme, precum: ploile abundente; creșterea frecvenței zilelor caniculare; descreșterea frecvenței zilelor de iarnă; majorarea semnificativă a mediei temperaturii minime din timpul verii; ridicarea mediei temperaturii maxime în timpul iernii și verii (până la două grade C, în sudul și sud-estul țării), îngustarea plejelor ca urmare a creșterii nivelului mării etc. În anul 2005, primul val de inundații din România a afectat mii de vieți umane (24 decese), a distrus numeroase case și infrastructură importantă (peste 3.500 case distruse, 2 mii case în pericol de prăbușire, 89 școli și 24 biserici afectate, 375 km drumuri naționale distruse, 699 poduri avariate) și au fost „înghițite” de ape 300.000 ha de teren agricol (cele mai afectate sunt culturile de grâu - 149.571 ha, porumb - 40.772 ha, floarea-soarelui - 26.347 ha, pășuni naturale - 7.300 ha) și de păduri (drumuri forestiere - 657,25 km, copaci ruși - 132.920 m³). Luna septembrie a adus un nou val de inundații, cu efecte devastatoare atât în zonele rurale, cât și în cele urbane.</p> <p>În același timp, uraganele Katrina și Rita au provocat nenumărate</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATĂ	NR. CUVINTE
<p>Marian Olari</p> <p>DREPT ECOLOGIC</p> <p>CARACTERISTICA GENERALA A INTERACȚIUNII DINTRE SOCIETATE SI NATURA NOTIUNI SI TERMENI ECOLOGO-JURIDICI</p> <p>CRIZA ECOLOGICA</p> <p>https://www.scribd.com/doc/132319794/Drept-Ecologic-Interactiunea-Dintre-Societate-Si-Natura</p> <p>p 11-12</p>	2011	<p>pierderi de vieți omenești și distrugerii uriașe în SUA, demonstrând că în fața naturii nu mai putem vorbi despre mari puteri și state mici și mijlocii sau despre state dezvoltate și state în curs de dezvoltare. Doar sistemul de răspuns la aceste dezastre poate demonstra diferențele de dezvoltare dintre aceste țări.</p> <p>19 Sursa: Ministerul Administrației și Internelor, http://www.mai.gov.ro.</p>	Preluare fără citare	175
<p>P 31-32 în teza</p> <p>Normele de dreptul mediului:</p> <ul style="list-style-type: none"> • sunt în mare majoritate tehnice și sunt sancționabile pe cale juridică; • stabilesc modalități și termene stricte pentru realizarea unor obiective explicit definite; • prescriu atitudin și conduite bine conturate, capabile să permită o valorificare rațională, corespunzătoare a mediului. <p>Normele tehnice pot fi</p> <p>15:</p> <ul style="list-style-type: none"> • norme de calitate a mediului: stabilesc niveluri maxim admisibile de poluare în medii receptoare: aer, apă, sol; • norme de emisie: stabilesc <p>cantitatea sau concentrațiile de poluanți care pot fi evacuați de o sursă dată. Impun obligații de rezultat: cantitatea sau concentrația fixe</p> <p>de poluanți.</p> <ul style="list-style-type: none"> • norme de procedeu/proces: prevăd un anumit număr de 				

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATĂ	NR. CUVINTE
		<p>specificații (de exemplu, tipuri de dispozitive de epurare impuse). Stabilesc obligații de mijloace: alegerea unui anumit proces de producție mai puțin poluant;</p> <ul style="list-style-type: none"> norme de produs: definesc fie proprietăți fizice și chimice pentru un anumit produs, fie reguli privind condițiile, ambalajul ori prezentarea a produsului, în special pentru produsele toxice. <p>Latura tehnică a dreptului mediului permite unificarea și uniformizarea reglementărilor din domeniu, prin armonizarea legislațiilor naționale și adoptarea unor documente internaționale</p>		
<p>Cristian Alexandru Constantinescu, DREPTUL MEDIULUI, SUPOORT DE CURS PENTRU ANUL II</p> <p>UNIVERSITATEA "PETRE ANDREI" DIN IASI, FACULTATEA DE DREPT, DISCIPLINA DREPTUL MEDIULUI</p> <p>p. 41-44</p> <p>disponibil la adresa https://documents.site/dreptul-mediului-suport-de-curs-2010-56e063339b1fa.html</p>	2010	<p>La p. 48-54 în teză</p> <p>Apariția și dezvoltarea legislației românești ce are ca obiect mediul a cunoscut mai multe etape de dezvoltare.</p> <p>Într-o primă etapă (sec. XIV - XIX) existau reglementări ce priveau ocrotirea proprietății și implicat a vegetației forestiere și a animalelor sălbatice ce populau respectivul areal. „Instituția Braniștei” desemna un fel de rezervație naturală, unde erau interzise tăierea arborilor, vânătoarea și pescuitul, pășunatul animalelor domestice, fără acordul expres al proprietarului. Cel ce încălca „legea Braniștei” erau pedepsiți, aplicându-li-se pedeapsa corporală și confiscarea bunurilor pe care le dețineau în momentul săvârșirii faptelor. O serie de „hrisoave domnești”, precum cele din timpul domniei lui Vlad Vintilă (1533), Ștefan Tomșa (1621) sau Matei Basarab (1646) se referă direct la braniște sau la „opreliștile de stricare a naturii”.</p>	<p>Preluare integrală, cu modificări minore, fără citarea sursei.</p> <p>Integral subcapitolul 2.2 din teză</p>	1556

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATĂ	NR. CUVINTE
<p>și pe SCRIBD la adresa https://www.scribd.com/document/172414663/Dr-Mediului-1</p>		<p>Scopul instituirii acestor rezervații naturale era în primul rând conservarea acestor elemente naturale din perspectiva interesului economic al proprietarului, dar ele au contribuit și la ocrotirea naturii.</p> <p>Tot în aceeași etapă au apărut primele reglementări ce vizau gestionarea pădurilor, în Transilvania, în 1781. Apoi în 1786 a apărut „Orânduiala de pădure pentru Bucovina”, considerată ca primul Cod silvic românesc. Cele 12 articole ale acestui cod cuprind idei moderne în legătură cu amenajamentele silvice și ocrotirea pădurii. Reglementări asemănătoare apar în 1792 în Moldova și 1793 în Țara Românească.</p> <p>O caracteristică comună a acestor prime reglementări silvice este aceea că ele legiferau dreptul de proprietate și de folosință asupra pădurilor, inclusiv fauna lor, făcând totodată anumite recomandări în legătură cu regimul silvic.⁵⁷</p> <p>A doua etapă (1829 - 1863) se caracterizează printr-un avânt economic ce implică și dezvoltarea agriculturii, ceea ce determină defrișarea masivă a pădurilor și o accelerată degradare a solurilor. Pentru a se opri acest proces nociv pentru mediu, în 1843 în Moldova și 1848 în Țara Românească se introduc unele reglementări, care au încercat să pună în exploatarea pădurilor ce aparțineau bisericii și au pregătit apariția legislației moderne de mai târziu. După abrogarea Regulamentului organic în cele două state românești, Moldova și Țara Românească, se revine la libera exercitare a vânătorii, cu consecințe importante pentru fondul cinegetic, ce avea să dureze până în 1972, odată cu apariția primei legi a vânătorii.</p> <p>A treia etapă este „perioada modernă” (1864 - 1900) și se caracterizează printr-o intensificare a preocupărilor legiuitorului pentru ocrotirea naturii.</p> <p>Marea reformă juridică a domnitorului A.I. Cuza a adus elemente noi. Codul penal român, promulgat în 1864, prevedea restricții privind vânătoarea pe domeniul închise și pedepsea otrăvirea peștilor în heleșteie și sancționa incendierea pădurilor și fânețelor. Legea pentru poliția rurală (1868) a introdus perioade de prohibiție pentru vânătoare, precum și interzicerea distrugerii culturilor și</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE ERONATA	NR. CUVINTE
		<p>ouălor păsărilor de interes cinegetic, precum și unele măsuri de combatere a dăunătorilor și bolilor la plante și animale.</p> <p>Sub raportul dreptului se afirmă o serie de reglementări tradiționale, referitoare la unii factori naturali (păduri, ape, vânat, fond piscicol) sau la poluare (reguli privind poluarea fonică), fără a se putea vorbi despre legislație propriu-zisă de mediu.</p> <p>Astfel, în 1872 apare prima lege a vânătorii, în 1874 este adoptată Legea privind serviciul sanitar, iar în 1896 Legea asupra pescuitului.</p> <p>În 1881 este promulgat primul Cod silvic al României, care oferă o reglementare de ansamblu a regimului silvic, în scopul conservării pădurilor. O serie de măsuri antipoluante apar în noua Lege sanitară (1885), în baza căreia s-a elaborat în 1894 Regulamentul pentru industriile insalubre.</p> <p>În 1891 este elaborată Legea asupra poliției vânătorii, care a adus elemente noi în legătură cu „dreptul vânătorii”, iar în 1896 apare Legea asupra pescuitului.</p> <p>La sfârșitul secolului al XIX-lea ia naștere o amplă mișcare pentru ocrotirea naturii, ce a antrenat biologi, medici, artiști.</p> <p>A patra etapă (1900-1950) este caracterizată de o intensificare a preocupărilor legiului pentru ocrotirea naturii. Astfel, în 1919 se introduce în Legea pentru reforma agrară un articol ce permitea exproprierea pentru crearea de rezervații naturale sau alte utilizări în scop științific. Aceasta este considerată drept prima măsură legislativă românească pentru protecția naturii.</p> <p>În 1930 se elaborează prima Lege pentru protecția monumentelor naturii, completată în 1932 cu noi articole. În baza acestei legi s-a înființat Comisia monumentelor naturii, pe lângă Ministerul Agriculturii și Domeniilor, ce avea o serie de comisii regionale pentru Ardeal, Oltenia și Moldova. Activitatea acestor structuri a avut ca obiectiv principal cercetarea științifică, concretizată prin publicarea de studii, care au stat la baza declarării a 36 de rezervații naturale, cu o suprafață totală de cea. 15.000 ha și au fost trecute sub protecția legii 15 specii de plante și 16 specii de animale.</p> <p>În anul 1933 s-a înființat Parcul național Retezat și alte rezervații</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATĂ	NR. CUVINTE
		<p>cunoscute: Codrul secular Slatioara, Pădurea Letea (Delta Dunării) ș.a.</p> <p>A cincea etapă (1950 - 1989) s-a desfășurat în condițiile dezvoltării economico-sociale planificate și ale regimului politic totalitar.</p> <p>Primul act normativ în domeniul protecției mediului a fost Decretul Consiliului M.A.N. nr. 237/1950 privind ocrotirea naturii, care devine o problemă de stat. În același timp, Comisia monumentelor naturii s-a reorganizat și a fost plasată sub autoritatea Academiei Române. În locul fostelor comisii regionale au fost create subcomisii pe lângă filialele Academiei de la Cluj (1955), Iași (1956) și Timișoara (1959).</p> <p>Prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 518/1954 se împuterniceau comitetele executive ale Consiliilor populare județene să adopte, la propunerea Comisiei monumentelor naturii, măsuri provizorii pentru ocrotirea florei, faunei, depozitelor fosilifere etc, de pe teritoriul județului, prin declararea unor rezervații naturale.</p> <p>Ca urmare a intensificării acțiunilor de ocrotire a naturii, numărul rezervațiilor naturale a crescut în 1965 la 130, cu o suprafață totală de 75.000 ha.</p> <p>Sub raport legislativ, în anul 1973 s-a adoptat Legea privind protecția mediului nr.9/1973 ca o reglementare-cadru, care a consacrat regimul juridic general al ocrotirii mediului, inclusiv crearea unor instituții adecvate. Ulterior s-au elaborat mai multe legi sectoriale, cum sunt: Legea apelor nr. 8/1974, Legea privind fondul funciar nr. 58/1974 etc. De asemenea, au fost instituite o serie de reglementări speciale referitoare la substanțele toxice, activitățile nucleare etc.</p> <p>S-au elaborat și investit cu putere de lege o serie de programe privind gestiunea unor importanți factori de mediu, precum: „Programul național de perspectivă pentru amenajarea bazinelor hidrografice” și „Programul național pentru conservarea și dezvoltarea fondului forestier în perioada 1976 - 2010” etc.</p> <p>Sub raport instituțional, în 1974 s-a creat Consiliul național pentru protecția mediului, ca organ central al administrației de stat.</p> <p>Caracterul prea general al acestor reglementări, nealiniate la</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

PCH

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATA	NR. CUVINTE
		<p>convențiile internaționale în domeniul și absența unor măsuri adecvate de implementare de natură instituțional-administrativă și economică au făcut ca eficiența lor pentru ocrotirea mediului să fie diminuată.</p> <p>De asemenea, reglementările juridice în materie de mediu nu și-au găsit reflectarea corespunzătoare în celelalte ramuri ale dreptului (civil, administrativ, penal etc), ceea ce a făcut ca impactul lor social să fie scăzut. Slaba preocupare a autorităților privind aplicarea legislației de mediu și preeminența absolută a factorilor economici a condus la neglijarea dimensiunii ecologice în procesul de dezvoltare economico-socială.</p> <p>A șasea etapă (1990 - prezent) a fost marcată de trecerea la economia de piață și proprietatea privată, ceea ce a influențat modul de abordare a problematicii mediului. După 1989 s-a declanșat procesul de tranziție legislativă, cu caracter corectiv, cu abrogarea multor acte normative și armonizarea noii legislații cu prevederile convențiilor și tratatelor internaționale în materie ecologică. Procesul de legiferare s-a dovedit deosebit de anevolos și contradictoriu⁶⁰. Astfel, pentru modificarea vechii legislații în sensul noilor realități ale tranziției s-au emis o serie de hotărâri de guvern cu caracter sectorial (importul unor categorii de deșeuri periculoase, protecția apelor de suprafață etc), care s-au dovedit a fi insuficiente, în lipsa unei legi-cadru în materie.</p> <p>Constituția din 1991 a consacrat obligația statului de a asigura „refacerea și ocrotirea mediului, precum și menținerea echilibrului ecologic”, ceea ce a statuat faptul că protecția mediului constituie o responsabilitate publică. Totuși, până la modificarea ei în 2003, Constituția nu a prevăzut în mod expres dreptul fundamental al omului la un mediu sănătos și echilibrat din punct de vedere ecologic, așa după cum era el statuat în constituțiile altor state europene.</p> <p>După o gestație parlamentară de patru ani, la 30 decembrie 1995 s-a adoptat o nouă Lege a protecției mediului nr. 137/1995 ca lege-cadru în materie. Ea a prevăzut expres adoptarea a 17 legi speciale, sectoriale. Astfel, au fost promovate noi reglementări: în domeniul silvic, al protecției și gospodăririi apelor, al regimului de desfășurare al activităților nucleare⁶³, al protecției atmosferei⁶⁴, al regimului anilor protejate⁶⁵, al</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATĂ	NR. CUVINTE
<p>Cristian Alexandru Constantinescu, DREPTUL MEDIULUI, SUPORT DE CURS PENTRU ANUL II</p> <p>UNIVERSITATEA "PETRE ANDREI" DIN IASI, FACULTATEA DE DREPT, DISCIPLINA DREPTUL MEDIULUI</p> <p>p. 25-26</p> <p>disponibil la adresa https://documents.site/dreptul-mediului-suport-de-curs-2010-56e06339bffa.html</p>	2010	<p>gestionării ecologice a deșeurilor66, al controlului poluării67 ș.a.</p> <p>Noua legislație consacră concepția europeană conform căreia protecția mediului este „un obiectiv de interes public major” și este element fundamental al Strategiei naționale pentru dezvoltare durabilă.</p> <p>Completând lacunele Constituției din 1991, Legea nr. 137/1995 recunoaște în mod expres dreptul tuturor persoanelor la un mediu sănătos . De asemenea, printru altele, ea consacră un regim special de răspundere juridică pentru prejudiciul ecologic, bazat pe două trăsături: caracter obiectiv, independent de culpă și răspunderea solidară în cazul pluralității autorilor. Institute, în plus, obligativitatea asigurării pentru daune ecologice în cadrul activităților generatoare de risc major și recunoaște dreptul la acțiune în justiție organizațiilor neguvernamentale ecologiste. S-a produs o evoluție rapidă și la nivel instituțional, unde s-a optat pentru o structură dezvoltată pe trei ramuri: protecția mediului, ape69, păduri. Perspectiva aderării României la Uniunea Europeană a declanșat un proces ampu de armonizare a legislației de mediu cu acquis-ul comunitar, cu efecte benefice în planul reglementărilor juridice în materie ecologică.</p> <p>Aderarea efectivă va impune implementarea și aplicarea legislației de mediu armonizate în concordanță cu strategiile și programele Uniunii Europene.</p>		
		<p>La p. 54-56 în teză</p> <p>în evoluția drepturilor fundamentale ale omului există mai multe etape de dezvoltare istorică succesivă, în literatura de specialitate vorbindu-se de mai multe generații ale drepturilor omului.</p> <p>Prima generație - drepturile civile și politice - este în legătură cu pregătirea intelectuală a revoluțiilor burgheze din Europa. Ele au apărut ca o măsură de protecție a individului împotriva violenței și arbitrarului guvernanților, cu revendicări ale unei poziții juridice egale în fața legii.</p> <p>A doua generație - drepturile sociale, economice și culturale - s-a impus după adoptarea Declarației Universale a Drepturilor Omului de către ONU la 10 decembrie 1948. Ele se pot realiza numai prin intervenția statului, ce presupune: acțiuni, măsuri, garanții.</p>	<p>Preluare integrală, cu modificări minore, fără citarea sursei.</p> <p>Integral subcapitolele 2.3 și 2.3.1 din teză</p>	460

TITLUL OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANATĂ	NR. CUVINTE
<p>și pe SCRIBD la adresa https://www.scribd.com/document/172414663/Dr-Mediului-1</p>		<p>A treia generație (asociate cu noțiunile de „solidaritate” și „responsabilitatea comună”) - dreptul la pace, la dezvoltare, la comunicare, la existența unui patrimoniu comun, dreptul la un mediu sănătos - au avut ca punct de plecare ideea promovării personalității umane, prin reevaluarea raportului individ - colectivitate în concordanță cu realitatea contemporană. Aceste drepturi presupun cooperarea statelor.</p> <p>Protecția mediului are în centrul atenției sale conservarea și ameliorarea condițiilor de viață ale omului, menținerea ecosistemelor naturale. Drept consecință juridică a acestei realități și în același timp una dintre căile de implicare activă a dreptului în ocrotirea și conservarea mediului este recunoașterea și garantarea dreptului fundamental al omului la un mediu sănătos și echilibrat.</p> <p>Doctrina juridică actuală evidențiază conturarea și consacarea - la nivel național și internațional - a dreptului fundamental al omului la un mediu sănătos și echilibrat, fie în mod expres (sub formulări diferite), fie în mod indirect, prin consacarea unei obligații în sarcina statului de a asigura calitatea factorilor naturali și echilibrul ecologic. Se admite că este vorba despre un drept procedural, ce poate fi asemănat cu dreptul la viață sau la sănătate. Din punct de vedere al conținutului său, acest drept semnifică dreptul la conservarea sau ameliorarea calității mediului, ca o dimensiune a asigurării calității vieții individului. În ultimul timp acest drept fundamental a dobândit și semnificația că orice creștere economică trebuie să respecte dreptul generațiilor viitoare la un mediu nepoluat, în conformitate cu conceptul dezvoltării durabile.</p> <p>Conform lui Al. Kiss: „Dacă dreptul mediului decurge din interesul comun al umanității se poate considera că acest interes se reflectă în drepturile recunoscute ale individului”. De altfel, respectarea universală a drepturilor omului a fost proclamată ca făcând parte din interesul comun al întregii umanități.</p> <p>În doctrină consecințele recunoașterii unui drept constituțional la un mediu de calitate sunt, în mod cert, importante pentru legislație și reglementările privind mediul și în general pentru politica de protecție a mediului.</p> <p>Au existat totuși și opinii care consideră că este prematură înscrierea acestui drept între drepturile fundamentale ale omului, dovadă că în Constituția României din 1991 dreptul la un mediu</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANATĂ	NR. CUVINTE
<p>Cristian Alexandru Constantinescu, DREPTUL MEDIULUI, SUPORT DE CURS PENTRU ANUL II</p> <p>UNIVERSITATEA "PETRE ANDREI" DIN IASI, FACULTATEA DE DREPT, DISCIPLINA DREPTUL MEDIULUI</p> <p>p. 25-26</p> <p>disponibil la adresa https://documents.site/dreptul-mediului-suport-de-curs-2010-56s063339bfa.html</p> <p>și pe SCRIBD la adresa https://www.scribd.com/document/172414683/Dr-Mediului-1</p>	2010	<p>sănătos nu era stipulat în mod expres.</p> <p>La p. 56-58 în teză</p> <p>Anterior anului 1989, problema recunoașterii unui drept fundamental la un mediu sănătos nu s-a pus nici măcar teoretic, cu toate că în 1973 este elaborată Legea-cadru protecției mediului</p> <p>Constituția României din 1991 nu consacră în mod expres un drept fundamental la un mediu protejat, ci numai o serie de drepturi legate de acesta, în privința semnificațiilor ca: dreptul la viață și la integritate fizică și psihică⁷³, dreptul la ocrotirea sănătății, dreptul la un nivel de trai decent, dreptul la informație.</p> <p>A doua categorie de prevederi constituționale privind protecția mediului include referiri directe la domeniu, pe carea consacrarii anumitor obligații în sarcina statului. Astfel, sunt stipulate conform art. 134 alin. 2 lit.e „refacerea și ocrotirea mediului, precum și menținerea echilibrului ecologic” și conform art. 134 alin. 2 lit. f „crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții”.</p> <p>Odată cu modificarea Constituției în anul 2003, aprobată prin referendumul național din 18-19 octombrie 2003, în art. 35 alin. 1 se recunoaște în mod explicit „dreptul oricărei persoane la un mediu sănătos și echilibrat ecologic”, iar în alin. 2 se prevede că „statul asigură cadrul legislativ pentru exercitarea acestui drept”. De asemenea, potrivit noului Constituții, „persoanele fizice și juridice au îndatorirea de a proteja și ameliora mediul” (alin. 3).</p> <p>Constituția stabilește cel puțin trei condiționări ale exercitării dreptului fundamental la un mediu sănătos:</p> <ul style="list-style-type: none"> • reglementările internaționale în materie acceptate de România; • ordinea publică ecologică, protecția mediului fiind, potrivit art. 1 din Legea protecției mediului nr. 137/1995, un „obiectiv de interes public major”; <p>Art. 41 (6) prevede în acest sens că „dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunelor vecinătăți”.</p> <ul style="list-style-type: none"> • obligațiile în materie. Referitor la această ultimă categorie de condiționări, trebuie menționat că, în acest mod, dreptul de proprietate este afectat de o „servitute” legală de protecție a 	<p>Preluare integrală, cu modificări minore, fără citarea surselor.</p> <p>Integral subcapitolului 2.3.2 din teză</p>	379

CONFORM CU ORIGINALUL

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATĂ	NR. CUVINTE
<p>Cristian Alexandru Constantinescu, DREPTUL MEDIULUI, SUPORT DE CURS PENTRU ANUL II UNIVERSITATEA "PETRE ANDREI" DIN IASI, FACULTATEA DE DREPT, DISCIPLINA DREPTUL MEDIULUI</p> <p>p. 39-40</p> <p>disponibil la adresa https://vdocuments.site/dreptul-mediului-suport-de-curs-2010-56e063339bffa.html</p> <p>și pe SCRIBD la adresa https://www.scribd.com/document/172414683/Dr-Mediului-1</p>	2010	<p>mediului, cu o serie de particularități:</p> <ul style="list-style-type: none"> „deținătorii de terenuri agricole cu orice țilu sunt obligați să asigure cultivarea acestora și protecția solului”; „deținătorii terenurilor degradate din perimetrele de ameliorare sunt obligați să le pună la dispoziție în vederea aplicării măsurilor și lucrărilor prevăzute în proiectul de ameliorare”; „raporturile de vecinătate a terenurilor care generează pentru deținători obligația de a efectua împreună lucrările pentru protecția și ameliorarea solului prin împăduriri, corectarea reacției solului sau alte lucrări de ameliorare” 	Preluare integrală, cu modificări minore, fără citarea surselor.	314

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANĂ	NR. CUVINTE
<p>PROGRAME EUROPENE DE ACȚIUNE PENTRU MEDIU ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ</p> <p>P 3</p>	2012	<p>P 59-60 în teza</p> <p>Apărută pe agenda de lucru europeană la începutul anilor 1970, preocuparea pentru mediu dobândește un caracter distinct odată cu semnarea, de către Clubul de la Roma, a diminuării resurselor naturale și a deteriorării rapide a calității apei, aerului și solului. Au trecut doi ani până la crearea politicii comunitare de mediu, în 1972 și de aici la dezvoltarea acesteia ca una dintre cele mai importante politici comunitare. Importanța sa nu este datorată anvergurii fondurilor alocate (care nu depășesc fondurile de care dispune politica regională sau politica agricolă) ci faptului că politica de mediu a devenit politică orizontală a Uniunii Europene, aspectele de protecție a mediului fiind considerente obligatorii ale celorlalte politici comunitare. Prin adoptarea strategiei dezvoltării durabile ca element principal al câmpului său de acțiune – adică prin preocuparea pentru natură ca moștenire și resursă a generațiilor viitoare politica de mediu este permanent conectată la tendințele globale de protecție a mediului, așa cum apar ele în urma evenimentelor internaționale precum summit-urile de la Rio (1992) și Johannesburg (2002), a protocolului de la Kyoto, etc. În plus, această conectare și implicare în progresele internaționale de mediu transformă Uniunea Europeană în promotor global al dezvoltării durabile.</p> <p>Prin însuși caracterul ei, dezvoltarea durabilă reprezintă nevoia de responsabilizare și educație pentru protecția mediului, iar acest aspect este reflectat de evoluția politicii comunitare în ultimii ani, politică marcată de trecerea de la o abordare bazată pe constrângere și sancțiune, la una mai flexibilă, bazată pe</p>	Preluare fără citare	381

RM

COMPOZITIA DE CUVINTE

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANATĂ	NR. CUVINTE
<p>ELEMENTE DE DREPT AL MEDIULUI</p> <p>1. NOȚIUNI INTRODUCTIVE</p> <p>https://www.scribd.com/document/41822224/Dreptul-Mediului</p>	2010	<p>stimulente. Astfel, se acționează în direcția unei abordări voluntare, în scopul de a promova această responsabilizare față de mediu și a de a încuraja utilizarea sistemelor de management al mediului. Politica de mediu nu acționează independent, ci reflectă interesul societății civile în această direcție, manifestat prin crearea a numeroase mișcări și organizații de mediu. Mai mult, în unele țări s-a ajuns la crearea și dezvoltarea unor partide politice „verzi”, cu un real succes în arena politică. Nu trebuie însă uitate nici rezistența – sau, mai bine spus rețineră și inerția care se manifestă atunci când obiectivele de mediu par a limita competitivitatea industrială și creșterea economică; însă acest aspect nu face decât să sublinieze o dată în plus nevoia unei abordări concertate la nivel european și necesitatea existenței unei politici de mediu active și integrate, capabilă să răspundă provocărilor care apar în plan economic.</p>	Preluare fără citare	534
		<p>P 60-62 în teza</p> <p>Mediul este periodic supus reglementărilor legale, atât în ansamblul său, cât și la nivelul componentelor sale individuale. Aceste reglementări încearcă să prevină sau să limiteze efectele degradării mediului, cauzate în principal de fenomenele de poluare.</p> <p>Pomind de la realitatea că nu există activități economice și/sau sociale care să nu aibă efecte asupra mediului, politica din domeniul mediului a devenit o opțiune esențială pentru promovarea valorilor naționale și general umane, în contextul global al dezvoltării durabile.</p> <p>Teoria dezvoltării durabile este relativ nouă și se află în curs de formare.</p> <p>Conceptul de dezvoltare durabilă s-a conturat într-un moment în care subiectul mediului înconjurător se afla în prim planul dezbaterilor politice.</p> <p>Comunitatea internațională a decis să trateze problemele mediului prin măsuri colective la nivel global, pe care a căutat să le definească și să le aplice prin intermediul unui cadru internațional adecvat. Acest cadru de acțiune la nivel internațional s-a format în timp și se află într-o evoluție dinamică, cuprinzând măsuri legale cu caracter obligatoriu în forma tratatelor sau convențiilor sau cu caracter neobligatoriu, în forma declarațiilor, rezoluțiilor sau</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATĂ	NR. CUVINTE
		<p>securilor de linii directoare și orientări politice, măsuri instituționale și mecanisme de finanțare viabile.</p> <p>Comunitatea internațională s-a reunit pentru prima dată în 1972 la Conferința de la Stockholm privind Mediul Uman, pentru a dezbate problema mediului global și a necesităților de dezvoltare în urma conferinței au rezultat:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Declarația de la Stockholm, conținând 26 de principii; • Planul de Acțiune pentru Mediul Uman, cu trei componente: -programul pentru evaluarea mediului global (Earthwatch); -activitățile pentru managementul mediului; -măsurile de sprijin. • Programul Națiunilor Unite pentru Mediu, ale cărui Consiliu de Conducere și Secretariat au fost înființate în decembrie 1972 de Adunarea Generală a Națiunilor Unite. 1 Stockholm Conference on Human Environment, 2 United Nations Environment Programme (UNEP) • Fondul voluntar pentru Mediu, înființat în ianuarie 1973, în conformitate cu procedurile financiare ale Națiunilor Unite. <p>Toate acestea sunt considerate a fi piatra de temelie a primului cadru internațional pentru tratarea problemelor mediului.</p> <p>Conferința a recunoscut că problemele de mediu ale țărilor industrializate, cum sunt degradarea habitatelor, toxicitatea și ploile acide nu reprezintă probleme neapărat importante pentru toate țările, adică strategiile de dezvoltare nu îndeplinesc necesitățile și prioritățile țărilor și comunităților celor mai sărace.</p> <p>Conferința a fost însă dominată în principal de problemele de mediu și a condus la creșterea conștientizării publice în acest domeniu.</p> <p>De la înființarea sa, în baza recomandărilor Conferinței de la Stockholm, Programul Națiunilor Unite pentru Mediu a desfășurat o serie de activități pentru a-și manifesta în cadrul sistemului ONU, rolul său de catalizator și coordonator în domeniul mediului.</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELIAATE ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANĂ	NR. CUVINTE
<p>LEGEA nr.137 din 29 decembrie 1995 Legea protecției mediului</p> <p>Disponibilă la adresa http://www.cdep.ro/pls/legis/legis_pck.hlp_act_text?di=16982</p>	1995	<p>Activitățile programului pot fi clasificate în două mari grupe:</p> <ul style="list-style-type: none"> • orientate pe probleme sectoriale ale factorilor de mediu : poluarea apelor, a aerului și a solurilor (în special degradarea terenurilor); • orientate pe probleme globale: ploii acide, epuizarea stratului de ozon, schimbările climatice, defrișarea și desertificarea, conservarea biodiversității, traficul internațional de produse și deșeuri toxice și periculoase, protejarea mediului în perioadele de conflict armat. <p>Problemele globale ale mediului au început să devină predominante și au creat necesitatea inițierii unor acțiuni suplimentare pentru creșterea conștientizării publice, care să determine comunitatea internațională să ia în timp util măsuri funcționale, atât pe plan internațional cât și național</p>		942
		<p>La p. 72-75 în teză</p> <p>Art. 84. - Constituie infracțiuni faptiele menționate mai jos și se pedepsesc astfel:</p> <p>1. Cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă de la 250.000 lei la 1.500.000 lei, dacă acestea au fost de natură să pună în pericol viața ori sănătatea umană, animală sau vegetală:</p> <p>a) arderea miriștilor, stufului, tufărișurilor și vegetației terboase din anile protejate și de pe terenurile supuse refacerii ecologice (art. 54 alin. 2 și 3);</p> <p>b) defrișarea vegetației lemnoase din afara fondului forestier, situată pe terenuri cu pante foarte mari sau la limita superioară a vegetației forestiere (art. 52 lit. e));</p> <p>c) provocarea de poluare accidentală, datorită nesupravegherii executării lucrărilor noi, funcționării instalațiilor, echipamentelor tehnologice și de tratare și neutralizare, menționate în prevederile acordului și/sau autorizației de mediu (art. 79 lit. e));</p> <p>d) provocarea de poluare prin evacuarea, cu știință, în apă, în atmosferă sau pe sol, a unor deșeuri sau substanțe periculoase (art. 79 lit. i)).</p> <p>2. Cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă de la 500.000</p>	<p>Preluarea integrală a textului de lege fără citarea sursei.</p> <p>Nu se prezintă nici măcar nr. actului normativ și anul.</p> <p>Ultimul paragraf este preluat de două ori.</p>	

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATĂ	NR. CUVINTE
		<p>lei la 3.000.000 lei, dacă faptele au fost de natură să pună în pericol viața ori sănătatea umană, animală sau vegetală:</p> <p>a) nerespectarea restricțiilor sau interdicțiilor stabilite pentru protecția apelor și atmosferei [art. 35-38, art. 39 lit. a), b), c), e), f), g) și h) și art. 46 lit. a) - d)];</p> <p>b) folosirea de momești periculoase și de mijloace electrice pentru omorârea animalelor sălbatice și a peștilor în scopul consumului sau comercializării [art. 28 lit. g) și art. 39 lit. c)];</p> <p>c) spălarea în apele naturale a ambalajelor de pesticide și de alte substanțe periculoase, precum și a utajelor cu care s-au transportat sau aplicat acestea [art. 39 lit. d)];</p> <p>d) producerea de zgomete peste limitele admise, dacă prin aceasta se pune în pericol grav sănătatea umană [art. 46 lit. e)];</p> <p>e) nerespectarea restricțiilor și a interdicțiilor la vânat și pescuit ale unor specii protejate sau oprite temporar prin lege și în zonele cu regim de protecție integrală [art. 52 lit. h) și art. 59 alin. 1];</p> <p>f) continuarea activității după suspendarea acordului sau autorizației de mediu (art. 10 alin. 2);</p> <p>g) nesupravegherea și neasigurarea depozitelor de deșeurii și substanțe periculoase [art. 21 lit. a) și art. 28 lit. c)].</p> <p>3. Cu închisoare de la 1 la 5 ani:</p> <p>a) eliberarea acordului și/sau autorizației de mediu fără documentația obligatorie și completă (art. 9 alin. 3);</p> <p>b) prezentarea în studii și analize de impact a unor concluzii și informații false (art. 12 alin. 3);</p> <p>c) introducerea în țară a unor deșeurii sau substanțe periculoase în scopul depozitării și/sau distrugerii (art. 16);</p> <p>d) nesupunerea la testare a oricărei substanțe noi din țară sau străinătate (art. 15-17);</p> <p>e) transportul sau tranzitul de pesticide, substanțe sau deșeurii periculoase fără autorizație [art. 15, 16 și art. 21 lit. b)];</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

Roh

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANATĂ	NR. CUVINȚE
		<p>f) omisiunea de a raporta prompt despre orice accident major [art. 21 lit. c)];</p> <p>g) incinerarea deșeurilor periculoase în instalații neomologate [art. 24 lit. c)];</p> <p>h) amenajarea, fără autorizație, de depozite subterane sau de suprafață pentru deșeurile periculoase [art. 24 lit. d) și h)];</p> <p>i) depozitarea în spații subterane a deșeurilor sau substanțelor periculoase [art. 24 lit. d) și h)];</p> <p>j) fabricarea, livrarea și utilizarea substanțelor periculoase și a pesticidelor neautorizate (art. 25);</p> <p>k) nerespectarea interdicțiilor în legătură cu utilizarea pe terenuri agricole, de pesticide sau îngrășăminte chimice [art. 28 lit. d), e) și f)];</p> <p>l) provocarea, datorită nesupravegherii surselor de radiații ionizante, a contaminării mediului și/sau a expunerii populației la radiații ionizante [art. 33 lit. f)];</p> <p>m) omisiunea de a raporta prompt creșterea peste limitele admise a contaminării mediului [art. 33 lit. i)];</p> <p>n) descărcarea apelor uzate și a deșeurilor de pe nave sau platforme plutitoare direct în apele naturale [art. 39 lit. h)];</p> <p>o) ascunderea unor date sau difuzarea de către funcționarii publici de informații false în legătură cu calitatea mediului și sănătatea umană [art. 64 lit. i), art. 68];</p> <p>p) continuarea activității după dispunerea încetării acesteia [art. 79 lit. c)];</p> <p>r) neluarea măsurilor de limitare a impactului asupra mediului a substanțelor sau deșeurilor periculoase (art. 19);</p> <p>s) aprobarea și facilitarea intrării în țară a deșeurilor și substanțelor periculoase (art. 20).</p> <p>4. Cu încheiere de la 2 la 7 ani:</p> <p>a) aplicarea necorespunzătoare sau neluarea măsurilor de</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELUAȚE ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANĂ	NR. CUVINTE
<p>Cristian Alexandru Constantinescu, DREPTUL MEDIULUI, SUPORT DE CURS PENTRU ANUL II UNIVERSITATEA "PETRE ANDREI" DIN IASI, FACULTATEA DE DREPT, DISCIPLINA DREPTUL MEDIULUI</p> <p>p. 45-46</p> <p>disponibil la adresa https://documents.site/dreptul-mediului-suport-de-curs-2010-</p>	2010	<p>intervenție în caz de accident nuclear;</p> <p>b) refuzul intervenției în cazul poluării accidentale a apelor și a zonelor de coastă (art. 39 lit. g));</p> <p>c) provocarea, cu știință, de poluare prin evacuarea sau scufundarea în apele naturale, direct sau de pe nave sau platforme plutitoare, a unor substanțe sau deșeurii periculoase (art. 39 lit. h)).</p> <p>5. Dacă faptele prevăzute la punctele 3 și 4 au pus în pericol sănătatea sau integritatea corporală a unui număr mare de persoane, au avut vreuna dintre urmările arătate în art. 182 din Codul penal ori au cauzat o pagubă materială importantă, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi, iar în cazul în care s-a produs moartea uneia sau mai multor persoane ori pagube importante economiei naționale, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi. Tentativa se pedepsește.</p> <p>Dacă faptele prevăzute la alin. 2 lit. c) și d) au pus în pericol sănătatea sau integritatea corporală a unui număr mare de persoane, au avut vreuna dintre urmările arătate în art. 182 din Codul penal ori au cauzat o pagubă materială importantă, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi, iar în cazul în care s-a produs moartea uneia sau mai multor persoane ori pagube importante economiei naționale, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi. Tentativa se pedepsește.</p>	<p>Preluare integrală, cu modificări minore, fără citarea sursei.</p> <p>Singura modificare este referirea la alt act normativ: în teza se menționează Legea nr. 137/1995, iar în textul sursei se menționează OUG 195/2005.</p>	587

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EFONATĂ	NR. CUVINTE
<p>56e083399bffa.html</p> <p>și pe SCRIBD la adresa https://www.scribd.com/document/172414683/Dr-Mediului-1</p>		<p>încumbă autorului faptei (conduitei) sancționate și care poartă întotdeauna amprenta dezaprobarii sociale</p> <p>în doctrină, răspunderea juridică se definește ca fiind „complexul de drepturi și obligații conexe, care potrivit legii se nasc ca urmare a săvârșirii unei fapte ilicite și care constituie cadrul de realizare a constrângerii statale, prin aplicarea sancțiunilor juridice în scopul asigurării stabilității raporturilor sociale și a îndrumării membrilor societății în spiritul respectării ordinii de drept”.</p> <p>Răspunderea sub formele sale tradiționale: contravențională (administrativă), civilă sau penală, la care se adaugă sancțiunile specifice de drept al mediului joacă un rol important în realizarea prescripțiilor reglementărilor juridice în materie ecologică. Ea a fost și este supusă unui efort continuu de adaptare la particularitățile acțiunii de protecție a mediului, prin dezvoltarea unor forme specifice (răspunderea civilă pentru prejudiciu ecologic, infracțiuni și contravenții la regimul protecției mediului, contencios administrativ legat de autorizațiile de mediu) și prin construcția treptată a unei forme specifice de răspundere, cea ecologică.</p> <p>În domeniul protecției mediului, răspunderea juridică intervine atât în cazul în care s-a produs un prejudiciu prin deteriorarea calității mediului, cât și atunci când deși mediul nu a fost poluat, au fost totuși săvârșite fapte ilicite, care contravin normelor dreptului mediului. Se poate spune că în dreptul mediului noțiunea de răspundere juridică are un sens mult mai larg, mai cuprinzător, vizând nu numai sancționarea celor vinovați de producerea poluării mediului, dar și luarea tuturor măsurilor ce conduc la un risc minim de poluare.</p> <p>Deci, normele dreptului mediului trebuie să aibă pe lângă caracterul reparativ și represiv și un caracter preventiv. Prevenirea apelaază mai ales la aplicarea de reglementări și instituirea de proceduri de control pentru activitățile cu risc major pentru mediu.</p> <p>Responsabilitatea privind protecția mediului revine statului, reprezentat prin organele sale specializate. Statul recunoaște tuturor persoanelor dreptul la un mediu sănătos, în care scop asigură unele garanții, între care și dreptul la despăgubire pentru prejudiciul suferit.</p> <p>OUG nr. 195/2005 instituie ca forme ale răspunderii juridice, răspunderea civilă, contravențională și penală. Dar există și acte</p>	<p>Intreg subcapitolul 2.4.3 din teză</p>	

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELUAȚE ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANĂ	NR. CUVINTE
<p>Giani Grădinaru, <i>Activitatea economica a întreprinderii, factor de impact asupra mediului</i>, Catedra de Statistică și Previțiune Economică, A.S.E., București, în <i>Revista Informatica Economică</i>, nr. 4 (24)/2002</p> <p>Disponibilă la adresa http://www.revistatie.ase.ro/content/24/Giani.pdf</p>	2002	<p>normative care reglementează relații sociale din domeniul mediului, apărute ulterior legii-cadru, care prevăd ca forme ale răspunderii juridice pentru daune ecologice și răspunderea disciplinară și materială. Acestea nu intervin nemijlocit în cadrul raportului juridic de dreptul mediului, ci în cadrul raportului de dreptul muncii. Răspunderea disciplinară sau materială a angajatului este atrasă de multe ori de săvârșirea sau omisiunea de a săvârși anumite fapte care sunt reglementate de normele dreptului mediului și care au cauzat producerea unei daune ecologice.</p> <p>Deci fapta săvârșită de angajat nu are caracterul unei simple abateri, ci constituie contravenție sau infracțiune, iar angajatul va răspunde contravențional sau penal, dar în același timp va putea fi tras și la răspundere disciplinară sau materială, tocmai fiindcă a săvârșit o faptă prin care a adus prejudiciu mediului. Sau chiar dacă răspunde numai material sau disciplinar, deci în temeiul raportului de dreptul muncii, răspunderea are ca fundament săvârșirea unei fapte prin care s-a cauzat un prejudiciu ecologic, prevăzută și sancționată de normele dreptului mediului.</p>		1037
		<p>La pp. 91-96 în teză</p> <p>Majoritatea întreprinderilor percep îmbunătățirea mediului ca pe un cost împovărat. Managerii acestor întreprinderi sunt prizonierii unor vizium pe termen scurt și nu conștientizează încă beneficiile „producției curate”, atât din punct de vedere financiar, cât și privite din perspectiva mediului. A acționa în sensul respectării performanțelor de mediu poate fi o oportunitate pentru multe întreprinderi de a-și îmbunătăți cota de piață și profitabilitatea. Întreprinderea este entitatea economico-socială de baza a economiei naționale sau a economiilor naționale (întreprinderea multinațională) având drept scop producerea de bunuri sau prestarea de servicii.</p> <p>Întreprinderea și întreaga sa activitate economica sunt părți componente ale mediului sau, întreprinderea fiind obligată sa respecte condițiile de ordin ecologic (să folosească tehnologii nepoluante, să protejeze mediul ambiant și să combat degradarea lui).</p> <p>Dezvoltarea economică este privită, în sfârșit, ca o dezvoltare durabilă. Accentul cade pe faptul ca cei ce se bucură acum de fructul dezvoltării nu trebuie sa înlăture generațiile viitoare de la a</p>	<p>Preluare integrală, fără menționarea sursei, cu eliminarea unor paragrafe și scheme față de textul original.</p> <p>Întreg subcapitolul 3.1.1 din teză</p>	

dca

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARĂGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATĂ	NR. CUVINTE
		<p>avea aceeași satisfacții, prin consumarea excesivă a resurselor naturale și poluarea mediului natural. Principiul general al dezvoltării durabile, potrivit căruia generațiile actuale ar trebui să-și satisfacă propriile necesități fără a compromite șansele generațiilor viitoare de a-și satisface la rândul lor nevoile, devine acceptat pe scară tot mai largă. Apare astfel nevoia unor demersuri științifice riguroase referitoare la analiza activității economice a întreprinderii în contextul dezvoltării durabile. Considerăm că astfel de analize trebuie să vizeze aspecte referitoare la:</p> <ul style="list-style-type: none"> • evidențierea stării mediului pe factori de mediu (apă, aer, sol, biodiversitate); • evidențierea presiunilor asupra mediului pe surse de presiune; • evidențierea standardelor de performanță referitoare la mediu; • cheltuieli și costuri de mediu; • estimarea cheltuielilor efectuate pentru evitarea presiunilor; • evaluarea costurilor de mediu în funcție de presiunile asupra mediului. Analiza statistică a impactului activității întreprinderii asupra mediului <p>trebuie să urmărească incidentele intervenției omului asupra mediului (presiune) și ceea ce rezultă în urma acestor incidente (reacția mediului) asociată cu o serie de activități care exercită un impact asupra mediului cum ar fi:</p> <ul style="list-style-type: none"> • extracția resurselor naturale; • producerea de deșeurii și substanțe poluante. Prin aceasta se urmărește: • evidențierea surselor de agresiune (activitățile umane și naturale susceptibile de a degrada calitatea mediului natural, de a afecta sănătatea omului, de a afecta reproducerea speciilor, de a epuiza resursele neregenerabile); • măsurarea dimensiunii agresiunilor (dimensiunea elementelor care fac presiune asupra mediului și contribuie la bulversarea sa, spre exemplu, emisiile de poluanți); • măsurarea reacțiilor mediului, respectiv calitatea elementelor de 		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATĂ	NR. CUVINTE
		<p>mediu ca rezultat al efectelor de agresiune observate asupra mediului.</p> <p>O orientare a întreprinderii către mediu, în fiecare fază a activității sale, ne ajută pe noi toți să ne bucurăm de un mediu mai bun, ba mai mult, vom avea ce oferi și generațiilor viitoare. Și pentru întreprindere există o serie de avantaje oferite de o astfel de orientare, toate concentrându-se în jurul unui sens bun al afacerii, performanțele de mediu îmbunătățind performanțele afacerii:</p> <ul style="list-style-type: none"> • economii la costuri: multe întreprinderi au înțeles că este posibil să economisească bani, uneori sume considerabile, prin creșterea performanțelor de mediu; • compatibilitate cu acordurile legislative: respectarea legislației de mediu elimină amenzi pe care întreprinderea le-ar putea primi de la autorități precum și • publicitatea negativă din mass-media; • anticiparea legislației viitoare: o bună informare asupra schimbărilor legislative referitoare la mediu permite întreprinderii să-și planifice aceste schimbări în luarea deciziilor de investiții, evitând astfel imposibilitatea recuperării acestora și dificultățile de cashflow; • risc de mediu redus: analiza riscului de mediu în cadrul eco-analizei statisco-economice duce la diminuarea riscului de apariție a evenimentelor ce pot avea consecințe negative asupra mediului; • compatibilitate cu cerințele circuitului economic: un număr tot mai mare de întreprinderi pretind furnizorilor să demonstreze orientare către mediu, simpla existență a unei politici de mediu nefiind suficientă, ci numai acțiunea în sensul promovării unui set de politici; • îmbunătățirea relațiilor cu partenerii: abilitatea întreprinderii de a demonstra acțiune în sensul durabilității poate conduce la o îmbunătățire a relațiilor cu partenerii; • îmbunătățirea imaginii publice și a relațiilor cu comunitatea: prin publicarea eforturilor de îmbunătățire a performanțelor de mediu, o întreprindere poate să câștige în imagine, să-și stabilizeze poziția 		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATĂ	NR. CUVINTE
		<p>de piață și să câștige respectul comunității locale;</p> <ul style="list-style-type: none"> • oportunități de piață sporite: un cost de producție mai mic obținut printr-o activitate „curată” și o imagine publică bună pot fi cauzele unei cifre de afaceri crescătoare și o cotă de piață mai bună; • entuziasmul angajaților: mediul este o caracteristică care conlează pentru muți angajați, iar o întreprindere angajată pe drumul „verde” va avea angajați cu un comportament similar. <p>Sursele de date necesare în eco-analiza statistică a activității economice a întreprinderii pot fi:</p> <ul style="list-style-type: none"> • sistemul contabil al întreprinderii: facturile furnizorilor, planurile de investiții, contabilitatea curentă, rapoartele financiare, ordinele de plată, programele de training și consultanță; • sistemul de planificare a producției: necesarul de materii prime, rețeta produsului, necesarul energetic și de apă, ambalajele utilizate și caracteristicile acestora, deșeurile generate, producția, utilizarea produselor. <p>Prelucrarea seriei de date înregistrate în timp duce la generarea concluziilor esențiale referitoare la impactul de mediu a activității întreprinderii. Seria cronologică, prin termenii săi, evidențiază modul în care evoluează un anumit impact de mediu. Specificul evoluției este determinat de acțiunea simultană a trei categorii de factori: factorii esențiali ce imprimă tendința de evoluție (trendul), de o manieră capabilă să permită formularea unei anumite legiți statistice, cu caracter obiectiv, stabilă ca formă de manifestare, pe o anumită perioadă de timp; factorii sezonierii și ciclici care determină anumite abateri de la trend, într-un sens sau altul și care se manifestă prin oscilații intermitente, dar cu o anumită regularitate de apariție; factorii întâmplători, neesențiali, foarte numeroși și greu identificabili și care sunt responsabili de o parte din deviațiile termenilor seriei de la tendința logică (variații reziduale).</p> <p>Eco-analiza statistică-economică a întreprinderii trebuie să se subjuge, cel puțin, următoarelor deziderate, căi de diminuare a impactului de mediu:</p> <ul style="list-style-type: none"> • studiul de la nașterea produsului până la moartea sa (ciclul de 		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELUAȚE ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANĂ	NR. CUVINTE
<p>Mariana Stanciu, Dumitru Chiriac, Cristina Humă, <i>Impactul schimbărilor ecoclimatice recente asupra calității vieții în Revista CALITATEA VIEȚII</i>, XXI, nr. 3-4, 2010, p. 238-250</p> <p>Disponibilită la adresa http://www.revistacalitateavietii.ro/2010/CV-3-4-2010/02.pdf</p>	2010	<p>La pp. 96-112 în teză</p> <p>Prin încălzire globală, specialiștii înțeleg creșterea temperaturilor medii ale atmosferei, înregistrate în ultimele două secole și măsurate în imediata apropiere a solului și a apei oceanelor. Temperatura medie a aerului în apropierea suprafeței Pământului a crescut, în ultimul secol, cu $0,74 \pm 0,18^{\circ}\text{C}$ (Școala verde, 2009).</p> <p>Încălzirea globală - fenomen cert și larg recunoscut de oamenii de știință - generează dispute aprinse în jurul explicării cauzelor sale, deoarece recunoașterea nora sau altora dintre cauzele potențiale implică suportarea unor uriașe costuri pentru anumii agenți economici. În prezent, opinia dominantă aparține Comitetului interguvernamental pentru Schimbări Climatice al ONU (IPCC), care susține că încălzirea globală ar decurge din creșterea concentrației gazelor cu efect de seră, din a doua jumătate a secolului al XX-lea. IPCC - creat în anul 1988 de către Organizația Mondială pentru Meteorologie și de Programul Națiunilor Unite pentru Mediu - elaborează, din cinci în cinci ani, cea mai amplă evaluare a gradului de cunoaștere și a cercetărilor din domeniul schimbărilor climatice, în vederea instituirii unei baze de fundamentare a politicilor internaționale privind schimbările climatice. IPCC realizează evaluări ale politicilor relevante ale literaturii mondiale asupra aspectelor științifice, tehnice și socioeconomice ale schimbărilor climatice, bazându-se pe munca a sute de experți din toate regiunile lumii. Cea mai recentă evaluare a IPCC, emisă în anul 2007, arată că procesul de</p>	<p>Preluare integrală, fără menționarea sursei, cu eliminarea sau adăugarea unor paragrafe față de textul original.</p> <p>Preia inclusiv sistemul de citare APA, așa cum este prezent în textul sursă.</p> <p>Întreg subcapitolul 3.1.2 și subcapitolul 3.1.3</p>	4530
<p>viață) și a modului de prietenie cu mediul, în fiecare stadiu;</p> <ul style="list-style-type: none"> • minimizarea utilizării materialelor prime, materialelor și energiei, precum și utilizarea, pe cât posibil, a celor reutilizabile și reciclabile; • minimizarea poluării în toate fazele afacerii și lămurirea către un proces de fabricație lipsit de poluare; • strategii de transport rezonabile față de mediu; studierea impacturilor de mediu ale tuturor activităților trecute, prezente și viitoare; compatibilitatea propriilor standarde de mediu cu cele ale tuturor partenerilor implicați la un produs (furnizori, distribuitori, comercianți); • soluții de dezvoltare economică viabilă a problemelor de mediu în propriul sector de activitate. 				

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATĂ	NR. CUVINTE
		<p>încălzire globală este univoc și în continuă dezvoltare.</p> <p>Cauzele antropice ale încălzirii globale sunt contestate de unii oameni de știință și politicieni, precum Claude Allègre, Richard Lindzen, Václav Klaus ș.a.</p> <p>Încălzirea globală creează mari îngrijorări în rândul specialiștilor și al populației, privind viitorul climatic al planetei. Dar, pe lângă aceasta, ea generează mari prejudicii materiale, în cele mai diferite domenii ale vieții sociale, determinând fenomene ce par a schimba ireversibil fața lumii și, implicit, condițiile generale de viață. Efectele cele mai larg mediatizate ale acesteia sunt: ridicarea nivelului mării, mărire frecvenței și amplitudinii furtunilor tropicale, topirea progresivă a ghețurilor și a calotelor glaciare, extincția a numeroase specii, influențarea semnificativă a sănătății oamenilor și a animalelor. În ultimul secol, temperaturile arctice au crescut de două ori mai mult decât în secolul anterior, în timp ce concentrația atmosferică de dioxid de carbon a crescut de la 278 particule la milion, cât era în perioada preindustrială, la 379 particule la milion, în anul 2005. Specialiștii afirmă că peste două decenii, pe timpul verii arctice, gheața de la poli se va topi complet, ceea ce va constitui un test dur de supraviețuire pentru numeroase specii polare.</p> <p>Unele previziuni indică o creștere a temperaturii globale de circa 3°C, până în anul 2100, ceea ce ar echivala cu un adevărat șoc caloric, deopotrivă pentru mediu și pentru oameni. Prin consecințele sale, un asemenea fenomen va pune sub semnul întrebării însăși capacitatea omului (societății) și a ecosistemelor de a se adapta.</p> <p>Unele fenomene meteorologice extreme (valuri de căldură, caniculă, secete prelungite, precipitații abundente, inundații, furtuni puternice, tornade, uragane, taifunuri, dereglarea anotimpurilor etc.) au și efecte ecologice mai puțin cunoscute.</p> <p>Acestea favorizează producerea unor vaste incendii de vegetație, topirea progresivă a solurilor înghețate permanent (permafrost) și dispariția unor lacuri (deja au dispărut 125 de lacuri glaciare), înflorirea și maturizarea timpurie a plantelor, migrația în zone mai înalte a unor specii de animale, înmulțirea excesivă și migrația imprevizibilă a unor specii de insecte, reapariția unor boli cândva eradicate, incidența mărită a unor alergii ș.a.</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANATĂ	NR. CUVINTE
		<p>in concluziile raportului Global Environmental Change: The Threat to Human Health, publicat de Worldwatch Institute și Fundația Națiunilor Unite (Myers, 2009), se afirmă că schimbările ce au loc la nivelul climei și al ecosistemelor pun în pericol chiar fundamentalele sănătății umane (accesul la resurse alimentare adecvate, aer curat, apă potabilă și locuințe sigure) și reprezintă, în acest moment, cea mai mare provocare a secolului al XXI-lea, în ceea ce privește sănătatea publică. Populațiile sărace, din țările în curs de dezvoltare, sunt cele mai vulnerabile la aceste schimbări, deși sunt cele mai puțin responsabile pentru ele. Multe dintre pericolele ar putea fi prevenite, în cazul în care lumea politică ar lua măsuri hotărâte și adecvate. Raportul subliniază nevoia de studii la nivel național care să evalueze riscurile pentru identificarea principalelor pericole din diferite regiuni, dar și nevoia de asistență tehnică și financiară din partea comunității internaționale, pentru sprijinirea țărilor în curs de dezvoltare în adaptarea la impactul pe care schimbările climatice accelerate îl au asupra sănătății. Vor trebui găsite modalități de creștere economică apte, care să nu cauzeze deteriorări ecologice pentru a nu pierde avantajele create până în prezent, prin progresele realizate în sănătatea publică mondială, nutriție și în eliminarea sărăciei.</p> <p>Evaluările oamenilor de știință arată că o încălzire a climei între 2 și 4,5°C ar face ca între 1 și 3,2 miliarde de oameni să fie afectați de penuria de apă. Până la 120 de milioane de oameni în plus față de cei actuali ar fi expuși foametei; numărul persoanelor decedate ca urmare a caniculei, secetelor, inundațiilor, maladiilor corelate cu distribuția deficitară a apei potabile sau cu tulburările majore din funcționarea ecosistemelor și extincția unor specii va crește (Dupont, 2007).</p> <p>Schimbările climatice vor determina migrații masive ale unor populații - așa numiți „refugiați climatici”, în special din zonele litorale, ce vor fi inundate, dar și din marile metropole, unde, din cauza supraaglomerării și supraîncălzirii mediului, viața va deveni tot mai dificilă. Pe un asemenea fond, unele previziuni indică pentru următoarele două decenii o scădere a economiei mondiale cu valori cuprinse între 5 și 20%, pierderile economice totale fiind estimate la peste 7 000 miliarde dolari. Este de așteptat ca încălzirea globală să aibă un efect comparabil cu pierderile suferite în cele două războaie mondiale (Raportul lui Nicholas Stern, 2006.</p>		



TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATĂ	NR. CUVINTE
		<p>realizat pentru guvernul Marii Britanii).</p> <p>Seceta și fenomenele asociate acesteia, respectiv aridizarea (coborârea excesivă a nivelului freatic) și deșertificarea (reducerea suprafeței de sol acoperită de vegetație și o considerabilă sărăcire și eroziune a solurilor), reprezintă, după poluare, a doua mare problemă cu care se confruntă omenirea în momentul de față, afectând toate regiunile globului pământesc.</p> <p>La nivel mondial, 3,6 miliarde ha, din cele 5,2 miliarde ha de teren uscat arabil, reprezintă terenuri predispușe la secetă. Anual, deșertificarea se extinde cu 50 000 hectare de pământ în toată lumea.</p> <p>Deșertificarea, prezentă în peste 110 țări, afectează circa 1 miliard de oameni, iar pagubele anuale determinate de aceasta sunt evaluate la 42 de mld. de dolari.</p> <p>Seceta și deșertificarea afectează dezvoltarea durabilă prin interrelație cu problemele sociale, pe care le generează și le potențează:</p> <ul style="list-style-type: none"> • reducerea rezervelor de apă, a potențialului de producere a hranei și, implicit, a siguranței alimentare a populației; • sărăcia, ca cea mai gravă distorsiune din zonele afectate de aceste fenomene; • deteriorarea sănătății populației, datorită consumului inadecvat de hrană, care generează anemie, malnutriție și subnutriție. <p>De regulă, cele mai expuse la caniculă sunt aglomerațiile urbane, unde temperaturile sunt amplificate prin prezența masivă a betonului și asfaltului ce înmagazinează o mare cantitate de căldură. În asemenea așezări umane, indicele de confort termic (indică temperatura resimțită de corpul uman prin coroborarea temperaturii aerului cu umiditatea relativă) depășește frecvent pragul critic de 80 de unități, în anotimpul cald. Estimările OMS apreciază că 5 milioane de persoane se îmbolnăvesc anual din cauza valurilor de căldură și a altor calamități naturale declanșate de încălzirea globală.</p> <p>În anul 2003, temperaturile extrem de mari au cauzat decesul a peste 20 000 de persoane (Impacts of Europe's changing climate,</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATĂ	NR. CUVINTE
		<p>2004). Bilanțul deceselor provocate de valul de căldură din iulie 2007 a fost de aproximativ 500 de persoane în Ungaria și câteva zeci în Balcani, Grecia și Italia (Dezastrele anului 2007, 2007). Atacul canicular din 2003 (45 de grade Celsius în iulie) asupra Europei de sud-est a produs o cascadă de probleme: spitale supraaglomerate cu pacienți suferinzi de afecțiuni cauzate de căldură - în special în Bulgaria și România, utilizarea excesivă a aparatelor de aer condiționat, care a generat pene de curent electric la Atena, București și în alte orașe, niveluri extrem de scăzute ale apei în rețelele publice de alimentare, incendii forestiere ș.a. Temperaturile extreme și seceta au dat lovituri severe și agriculturii din România, Ucraina, Moldova și Bulgaria, dar și turismului din Croația și Grecia.</p> <p>Impactul schimbărilor ecoclimatice din România</p> <p>Pentru România, studiile meteorologilor indică o creștere a temperaturii medii anuale pe țară de 0,5 grade Celsius, în ultimul secol, cu unele diferențieri pe regiuni.</p> <p>O încălzire mai pronunțată (0,8 grade), s-a manifestat în sudul și sud-estul țării, unde temperatura medie anuală a atins 11 grade, adică cu peste trei grade mai ridicată față de nordul țării. Ultimii 14 ani au fost cei mai calzi din 1950 încoace (Dinu, 2009).</p> <p>Populația din România s-a confruntat cu destule evenimente ecoclimatice de o amploare deosebită pe parcursul ultimelor două decenii, dar se pare că acestea au devenit mult mai frecvente după anul 2000; este vorba despre caniculă și secetă severă (în 2003, 2005 și 2007), precipitații abundente și inundații catastrofale (în 2005 și 2006), fenomene atmosferice extreme (de tip toamnă, în 2002), schimbarea principalelor caracteristici ale anotimpurilor ș.a. Asemenea fenomene extreme au mai multe categorii de consecințe. Anul 2007, de exemplu, a fost cel mai cald din ultimii 107 ani din România, cu maxime de peste 44 de grade Celsius și persistență mare a zilelor caniculare.</p> <p>Orașul București reprezintă cea mai mare „insulă de căldură” urbană a țării, fiind urmat, în acest sens, de Craiova, Giurgiu, Timișoara ș.a.</p> <p>Și în România se manifestă o tendință clară de intensificare și extindere a fenomenului de secetă și desertificare din cauze naturale, dar și din cauze antropice (defrișări, distrugerea</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATĂ	NR. CUVINTE
		<p>sistemului de irigații</p> <p>etc.). Din cele 14,7 milioane hectare de teren agricol sunt afectate de secetă, pe perioade lungi și în ani consecutivi, circa 7 milioane hectare (48% din total) (Strategia Națională privind reducerea efectelor secetei, prevenirea și combaterea degradării terenurilor și desertificarea, pe termen scurt, mediu și lung, 2008).</p> <p>În prezent, în țara noastră, fenomenul de desertificare se manifestă pe cea. 350 000 de hectare. Unii specialiști afirmă că, dacă nu se vor lua măsuri în timp util, este foarte probabil ca populația din sudul României să fie nevoită să migreze, în următoarele două decenii, către zonele din nord, zecile județelor sudice fiind serios amenințate de desertificare. Cele mai afectate zone sunt partea de sud și sud-vest a Olteniei, partea de sud-est a Banatului, sudul Moldovei (zona nisipoasă Hanul Conachi) și Dobrogea. În județul Dolj, arealul cuprins între Calafat-Poiana Mare-Sadova-Bechet-Dăbuleni și fluviul Dunărea, în suprafață de 104 600 hectare, prezintă cel mai tipic aspect de zonă semiaridă cu accente de aridizare și chiar de desertificare din România, fenomenul fiind favorizat, în special, de prezența solurilor nisipoase.</p> <p>Seceta afectează și în România, în raport cu intensitatea și durata sa, întreaga viață socioeconomică. Cel mai puternic impact social este resimțit, totuși, în mediul rural, unde trăiește 47% din populație. Agricultură, o ocupație tradițională pentru țara noastră - 28% din populație fiind încă ocupată în acest domeniu - este puternic dependentă de condițiile meteorologice. Ca urmare, agricultura reprezintă cea mai vulnerabilă ramură economică față de secetă, grindină, ploți excesive ș.a. Este afectată, în special, producția vegetală, ale cărei probleme se transferă și în zootehnie. Pierderile cele mai importante sunt legate de calamitarea culturilor de cereale. Specialiștii din agricultură estimează că seceta și celelalte fenomene meteorologice periculoase pot diminua anual producția agricolă românească cu circa 30-50%. Este adevărat, pierderile din agricultură sunt accentuate și prin lipsa unui sistem de irigații extins și funcțional. Sistemul de irigații existent înainte de 1989, de peste 3 milioane hectare, a fost distrus în cea mai mare parte, în momentul de față suprafața irigată din România fiind de numai 563 000 hectare.</p> <p>Scăderea producției agricole afectează securitatea alimentară,</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATĂ	NR. CUVINTE
		<p>ceea ce mărește riscurile de alterare a stării de sănătate a populației. în zonele direct afectate există o incidență mai ridicată a bolilor de nutriție și a altor boli asociate malnutriției, cum este tuberculoza, cunoscută și ca „boală a sărăciei” (Vaslui, Călărași, Ilfov sau Teleorman, unde seceta este cronică).</p> <p>Harta riscului la inundații arată că cea mai mare parte a țării noastre este vulnerabilă la acest tip de dezastru. Zonele cu cel mai mare risc sunt situate, în special, în bazinele hidrografice ale unor râuri mari (Mureș, Someș, Crișuri, Oltul superior, Șiret), în zonele din lungul Dunării și-n delta acestui fluviu, precum și pe râurile mici din partea centrală a Moldovei, care suferă periodic consecințele inundațiilor.</p> <p>Principalele cauze ale inundațiilor sunt legate de condițiile climatice, care, datorită încălzirii globale, și-au modificat caracteristicile (cantități mari de precipitații în timp scurt, frecvența mare a precipitațiilor în anumiți ani, alternanța perioadelor ploioase cu perioade secetoase, prezența furtunilor în timpul ploilor), de neefectuarea unor lucrări destinate apărării împotriva inundațiilor (în momentul de față, 40% din zonele inundabile ale țării au rămas neprotejate), de extinderea defrișărilor și neefectuarea de împăduriri, de construcția defectuoasă a barajelor și digurilor de protecție, precum și de nerespectarea condițiilor de întreținere a acestora; de amplasarea necorespunzătoare a unor construcții etc.</p> <p>Principalele efecte ale inundațiilor sunt de natură economică, socială și de mediu. Pagubele economice pot fi individuale (case, anexe gospodărești, terenuri agricole, animale), dar și comunitare (obiective economice, de infrastructură etc).</p> <p>Pagubele sociale privesc o serie de obiective sociale și culturale, cum ar fi: spitale, dispensare, școli, așezăminte de cultură, lăcașuri de cult etc. Pagubele de mediu se referă la eroziunea malurilor, degradarea solurilor, distrugerea ecosistemelor, poluarea cu deșeuri (menajere, chimice etc), antrenate de viituri, a zonelor din aval.</p> <p>Alte efecte privesc stresul psihic uriaș cauzat celor care și-au pierdut avutul, devenind peste noapte persoane sărace, fără adăpost și cu posibilități limitate de refacere a gospodăriei. De asemenea, există un pericol permanent de izbucnire a unor boli</p>		

TITLU OPERĂ	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATĂ	NR. CUVINTE
		<p>datorate contaminării rezervelor de apă și alimente.</p> <p>Urmările unor inundații grave din România, cum ar fi cele din anul 2005 și revărsarea Dunării din 2006, arată că țara noastră este deosebit de vulnerabilă la acest risc.</p> <p>Inundațiile din 2005, față de altele la fel de grave (din 1970 și 1976), scot în evidență impactul schimbărilor climatice asupra regimului precipitațiilor: creșterea duratei și cantităților de precipitații (din februarie până în septembrie, în intervalul aprilie-septembrie producându-se șapte valori importante de inundații) și extinderea arealului de producere la nivelul întregii țări, ceea ce a condus la numeroase pierderi de vieți omenești și pagube materiale importante.</p> <p>Inundațiile din 2005 au afectat 1 734 de localități, valoarea pagubelor fiind estimată la 5 975 201,5 mii RON. Din cauza acestora au decedat 76 de persoane.</p> <p>Au fost avariate 93 976 de case și anexe gospodărești, 1 063 de obiective sociale și economice, iar peste 650 000 ha teren agricol au fost grav afectate. Pagube importante a suferit infrastructura rutieră și cea de alimentare cu apă, energie electrică și telefonie.</p> <p>Județele care au înregistrat cele mai mari pagube au fost Vrancea, Buzău, Timiș, Caraș-Severin, Bacău, Teleorman.</p> <p>În anul 2006, Dunărea a înregistrat, în perioada aprilie-mai, cea mai mare vâlvură din ultimii 100 de ani, care a condus la inundații catastrofale, revărsări, infiltrații și distrugerea digurilor pe mai multe sectoare ale fluviului.</p> <p>Toate prognozele pe termen lung anunță pentru România iminența unor schimbări radicale ale climii - veri extrem de secetoase, schimbări bruște de temperatură și ploi torențiale (peste 150 litri pe metru pătrat) urmate de inundații.</p> <p>În România va fi tot mai cald, va ploua tot mai rar și mai puțin și se vor intensifica fenomenele meteorologice extreme. Până în anul 2030 este de așteptat o încălzire medie anuală între 0,5 și 1,5 grade. Se va accentua deficitul de precipitații,</p> <p>îndeosebi în sudul și în sud-estul țării (Administrația Națională de Meteorologie, citată de www.ecomagazin.ro, 2009).</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANATĂ	NR. CUVINTE
		<p>Biodiversitatea, agricultura, resursele de apă, silvicultura, infrastructura, energia, turismul și sănătatea populației sunt numai câteva dintre domeniile ce vor fi masiv afectate de schimbările ecoclimatice. Zonele urbane vor deveni tot mai dificil de locuit, infrastructura va fi tot mai expusă efectelor produse de diverse intemperii, căderile abundente de zăpadă și de ploai, furtunile, inundațiile vor deteriora grav terenurile și se vor produce mari modificări de relief. Toate acestea pot duce la creșterea numărului de decese, la acutizarea afecțiunilor cardiovasculare și respiratorii, la creșterea incidenței bolilor de nutriție. Restricțiile utilizării apei în sectorul industrial, agricol și chiar menajer vor fi tot mai frecvente. Creșterea concentrațiilor de poluanți din sol va afecta calitatea apei, ceea ce va crește numărul îmbolnăvirilor, mai ales în zonele cu acces redus la apă potabilă. Între sectoarele economice cele mai afectate de aceste schimbări se va afla agricultura. În zonele puternic afectate de secetă se va produce o reorientare a culturilor agricole, așa încât numărul speciilor de plante exotice va crește. O consecință directă a secetei va fi scăderea debitelor râurilor, ceea ce va determina reducerea producției de energie în hidrocentrale, în condițiile în care, până în anul 2030, cererea de energie pe perioada verii va crește cu 26%, din cauza temperaturilor ridicate.</p> <p>Este de așteptat ca până la sfârșitul secolului al XXI-lea temperatura la nivel global să crească cu 4 grade față de situația actuală.</p> <p>România va fi, practic, împărțită în două zone distincte - jumătatea nordică va fi afectată mai mult de ploai și temperaturi scăzute, în timp ce sudul țării va avea parte de temperaturi ridicate, ce vor produce desertifican în unele zone.</p> <p>Previunile arată că suprafața desertificată se poate tripla în următorii 20 de ani, dacă nu se acționează în consecință.</p> <p>Percepția populației privind schimbările ecoclimatice. În debaterile privind problemele globale, schimbările ecoclimatice au devenit una dintre îngrijorările de vârf ale omenirii. Datele Eurobarometrului 313, Ațiudinea european și Comisia Europeană climatică, editat de Parlamentul European și Comisia Europeană în anul 2009, arată că cele mai grave probleme, în ordinea menționării, cu care se confruntă lumea în momentul de față, sunt: sărăcia, care, împreună cu lipsa hranei și a apei potabile, deține</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANATĂ	NR. CUVINTE
		<p>66% din totalul răspunsurilor intervievaților, criza economică, cu 52% și schimbările ecoclimatice, cu 50% (față de 62% în primăvara lui 2008, până la apariția crizei economice globale).</p> <p>La nivel de țară, schimbările ecoclimatice sunt privite ca o problemă gravă de cetățenii din Suedia (82%), Cipru (76%) și Grecia (71%). Acestea sunt cel mai rar menționate în Polonia (33%), Republica Cehă (33%) și Portugalia (30%).</p> <p>Pentru populația din România, datele Eurobarometrului (2009) arată că cele trei probleme grave sunt, în ordinea ponderii răspunsurilor, criza economică (66%), sărăcia, lipsa hranei și a apei potabile (57%) și schimbările climatice (51%).</p> <p>În ciuda crizei economice, o mare parte a cetățenilor europeni, respectiv 67%, percep schimbările climatice ca fiind o problemă foarte gravă, 20% consideră că este o problemă destul de gravă, iar 10% că nu este o problemă gravă.</p> <p>În România, ponderea celor care apreciază că schimbările climatice sunt o problemă foarte gravă este de 71%, a celor care le consideră o problemă destul de gravă - 15%, iar a celor care spun că nu este o problemă gravă - 4%. Circa 10% dintre respondenți declară că nu știu, ceea ce atestă gradul redus de informare pe această temă al unui număr destul de ridicat de persoane.</p> <p>Adaptarea la schimbările climatice. Adaptarea este un proces prin care orice societate este chemată să învețe cum să reacționeze la riscurile asociate schimbărilor climatice. Opțiunile de adaptare pot fi multiple și includ o gamă largă de acțiuni, începând cu cele de ordin tehnic - protejarea față de nivelul crescut al apelor, protejarea caselor față de pericolul inundațiilor ș.a. - și încheind cu schimbarea mentalităților și a comportamentului personal față de mediu, prin reducerea consumului de apă sau a consumului energetic sau prin organizarea unui consum mai eficient.</p> <p>Alte strategii includ: construirea unor sisteme de avertizare asupra iminenței fenomenelor meteo extreme, instituirea unor noi strategii de management al riscului, dezvoltarea unor sisteme de asigurare și conservare a biodiversității, dezvoltarea, conservarea și restaurarea unor adăposturi subterane pentru protejarea oamenilor față de diferite intemperii ș.a. în general, orientarea spre durabilitate a dezvoltării poate reduce vulnerabilitatea socială și</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL


TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATĂ	NR. CUVINTE
		<p>publică.</p> <p>Globalizarea efectelor schimbărilor climatice implică participarea tuturor țărilor în efortul comun de combatere a fenomenelor dezastruoase, prin elaborarea și implementarea unei strategii a dezvoltării durabile.</p> <p>Eforturile globale împotriva schimbărilor climatice au fost inițiate în urmă cu peste 20 de ani (1988), când a fost înființat Comitetul Interguvernamental pentru Schimbări Climatice din cadrul ONU. Acesta evaluează riscurile schimbărilor climatice, efectele potențiale induse de acestea și opțiunile de adaptare și diminuare a efectelor climatice. În baza primului raport a IPCC s-a elaborat Convenția-Cadru pentru Schimbări Climatice a ONU, care a fost semnată de 154 de țări, între care și România, la summitul de mediu de la Rio de Janeiro, în 1992. Această Convenție furnizează cadrul politic general pentru probleme de schimbare a cîmii, care au fost înscrise în agenda celor mai importante întâlniri regionale și internaționale.</p> <p>Una dintre acestea a fost Protocolul de la Kyoto (1997), prin care țările industrializate se angajau la reducerea emisiilor poluante, în perioada 2008-2012, în vederea încetinirii procesului de încălzire globală.</p> <p>Uniunea Europeană se aliază eforturilor generale de combatere a efectelor schimbărilor climatice prin adoptarea, în 2008, a unei strategii privind schimbările climatice și energia până în anul 2020, care prevede reducerea colectivă a emisiilor gazelor cu efect de seră cu 30%, reducerea consumului de energie cu 20%, prin creșterea eficienței energetice, și acoperirea a 20% din necesarul energetic prin folosirea surselor regenerabile.</p> <p>România, ca parte integrantă a Uniunii Europene și, în raport cu angajamentele internaționale asumate în baza Convenției-Cadru a Națiunilor Unite privind Schimbările Climatice și a Protocolului de la Kyoto, a adoptat, în 2005, prima Strategie Națională privind Schimbările Climatice 2005-2007 (SNSC), în vederea limitării emisiilor de gaze cu efect de seră și a pregătirii măsurilor de adaptare la efectele posibile ale schimbărilor climatice. În perioada 1990-2006, țara noastră a redus cu 36,7% emisiile GES (gaze cu efect de seră), fiind al cincilea stat din cadrul Uniunii Europene în această privință, după Letonia, Estonia, Lituania și Bulgaria.</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANĂ	NR. CUVINTE
		<p>Conform prevederilor SNSC, s-a elaborat Planul Național de acțiune privind schimbările climatice (PNASC), care a inclus acțiuni concrete menite să asigure îndeplinirea obiectivelor generale și specifice prezentate în strategia de mediu de către România, în perioada 2005-2007.</p> <p>Preocupările europene pentru diminuarea efectelor produse de schimbările climatice masive din ultimii ani au fost reflectate în lucrările Conferinței Naționale Unite privind schimbările climatice de la Copenhaga, din 7-18 decembrie 2009.</p> <p>Conferința de la Copenhaga a avut loc după doi ani de discuții internaționale aprinse cu privire la noua Convenție a Națiunilor Unite referitoare la schimbările climatice menită să înlocuiască Protocolul de la Kyoto, la sfârșitul anului 2012. La această conferință, Uniunea Europeană și-a propus să impună și celorlalte state (în special Statelor Unite) un acord deosebit de ambițios și complex care să stopeze tendințele actuale ale schimbărilor climatice. Acesta are în vedere limitarea încălzirii globale la cel mult două grade Celsius peste temperatura din perioada pre-industrială, adică cu cel mult 1,2 grade Celsius peste nivelul actual. Uniunea Europeană a lansat acest deziderat, angajându-se la reducerea unilaterală a propriilor emisii cu 20% față de nivelul anului 1990, până în anul 2020. Angajamentul său vizează însă o reducere cu 30% a emisiilor nocive, dacă și alți mari poluatori (SUA, China, India) se angajează în acest sens. Este de dorit ca textul angajamentului lansat de europeni la această conferință să devină obligatoriu în toate statele, să acopere toate domeniile cheie și să favorizeze implementarea imediată a anumitor acțiuni, inclusiv prin acordarea de sprijin financiar țărilor mai puțin dezvoltate.</p> <p>Reducerea de emisii nocive de către statele lumii constituie un proces ce implică cheltuirea a foarte mulți bani, în primul rând de către țările dezvoltate.</p> <p>Acestea trebuie să-și reducă semnificativ emisiile industriale până în anul 2020, dar și țările în curs de dezvoltare trebuie să adopte unele inițiative în același sens, în condițiile menținerii nivelului activității lor economice. Țările dezvoltate au și misiunea de a coordona și administra îndeplinirea tuturor obiectivelor propuse la Conferința de la Copenhaga. UE a stabilit la 100 de miliarde de euro pe an nevoile internaționale de finanțare pentru a sprijini țările</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATA	NR. CUVINTE
		<p>cele mai sărace să facă față efectelor încălzirii climatice, între 2013 și 2020, și va acorda între unu și trei miliarde de euro ca ajutor imediat țărilor în curs de dezvoltare pentru următorii trei ani, în vederea combaterii efectelor schimbării climatice (A început conferința de la Copenhaga privind schimbările climatice, 2009).</p> <p>Asigurarea fondurilor necesare derulării inițiativelor de adaptare este un aspect capital. Fără suficienți bani, adaptarea nu poate fi pusă în practică. Iar finanțarea recuperării ecoclimatice postfactum sau pe termen scurt este foarte costisitoare.</p> <p>Guvernele pot acționa, pentru motivarea sectorului privat, în investirea în tehnologii inovatoare, și tot acestea pot impune regulamente și standarde, taxe și accize, pot acorda licențe comerciale, subvenții, stimulente financiare, în sensul restrângerii efectelor crizei ecoclimatice.</p> <p>De asemenea, cu resurse minime se poate produce o adevărată revoluționare a obșnuințelor de transport, a transportului public și a infrastructurii, inclusiv prin promovarea mijloacelor de transport nemotorizate.</p> <p>Cel mai ridicat potențial pentru reducerea emisiilor industriale este deținut de industria metalurgică și de industria construcțiilor și a cimentului, acestea fiind mari consumatoare de energie.</p> <p>Pentru a conchide, schimbările climatice afectează întreaga planetă, având repercusiuni asupra întregii populații, sub aspect economic, social și ecologic. Acestea generează una dintre cele mai mari provocări cu care se confruntă omenirea în momentul de față, datorită efectelor dezastuoase induse de către acestea: creșterea temperaturii aerului și apei oceanelor, riscul crescut de inundații, secetă, diminuarea rezervelor de apă potabilă, riscul crescut de incendii și reducerea resurselor naturale vegetale și animale, modificări și degradări ale ecosistemelor și degradarea resurselor naturale, riscul crescut de îmbolnăvire a populației.</p> <p>În Europa, schimbările climatice au afectat și afectează toate regiunile continentului. Europa a preluat inițiativa limitării acestor efecte, prin măsuri concrete, în care vor fi antrenate toate țările lumii. Recenta Conferință a Națiunilor Unite privind schimbările climatice de la Copenhaga (7-18 decembrie 2009), prin care se urmărea realizarea unui nou plan de combatere a încălzirii globale care să înlocuiască Protocolul de la Kyoto, a fost, din păcate, la un</p>		

RDB

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANATA	NR. CUVINTE
<p>*** Energie nucleară, articol pe platforma WIKI</p> <p>http://ro.nccmn.wikia.com/wiki/Energie_nuclear%C4%83</p>	2011	<p>La pp. 112-116</p> <p>Vreme de decenii, radiațiile ionizate au constituit doar o curiozitate de laborator, cunoscută numai cătorva inițiați. Descoperirea radioactivității artificiale și apoi aceea a fisurii uranului, în deceniul al patrulea al acestui secol, au dat un puternic impuls cercetărilor de fizică nucleară. Pentru marea public, energia nucleară a ieșit însă din anonimat abia după aruncarea celor două bombe atomice în 1945 asupra Japoniei.</p>	<p>Preluare integrală, fără menționarea sursei.</p> <p>Subcapitolul 3.2 și 3.2.1</p>	1010
		<p>pas de a eșua, din cauza obiecțiilor ridicate de Statele Unite și China. Acordul de la Copenhaga a fost aprobat doar de 26 de state, deși la summit au participat 193.</p> <p>Nu trebuie pierdută din vedere însă că revenirea climelor la parametri mai suportabili nu se produce imediat după reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.</p> <p>Unele dintre emisiile nocive persistă în atmosferă ani, decenii sau chiar secole.</p> <p>Sunt probabil necesare reduceri semnificative ale emisiilor acestor gaze la nivel global, pentru a obține efecte sensibile. Cu toate acestea, observăm că deciziile punctuale referitoare la stabilizarea lor pentru a preveni schimbările climatice nu au fost încă luate nici măcar de către toate statele mari poluatoare.</p> <p>Efectele acestor schimbări sunt tot mai vizibile și în țara noastră. Regimul climatic al țării noastre a suferit și încă va mai suferi transformări radicale, ce vor determina schimbarea netă a caracteristicilor definitorii pentru numeroase așezări umane de pe teritoriul țării noastre. Ca urmare, într-o primă urgență, România trebuie să inițieze noi politici, mult mai inteligente, de prevenire și de restrângere a impactului dezastrelor naturale ce vor surveni în viitor. Toate aceste dezastre și-au pus deja o amprentă mult prea accentuată asupra vieții socioeconomice din țara noastră, adâncind sărăcia la nivel național, generând numeroase victime și pagube materiale însemnate, în rândurile populației și la nivel comunitar. Intre măsurile urgente care se impun se numără strămutarea gospodăriilor situate încă în zonele inundabile, și inițierea unor acțiuni de limitare a procesului de desertificare și aridizare a terenurilor agricole din sudul țării, prin recuperarea și extinderea sistemului de irigații.</p>		

NESECRET

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE ERODATĂ	NR. CUVINTE
		<p>Construirea reactorilor nucleari și posibilitatea de a utiliza aceste instalații pentru a produce energie electrică în cantitate mare, au transferat apoi problema cercetării radiațiilor, și odată cu aceasta și problema protecție contra radiațiilor, în plin domeniu industria și economic.</p> <p>Creșterea necontenită a numărului de reactori nucleari și a puterii acestora necesită aplicarea unor măsuri de securitate pentru a evita eventualele accidente și consecințele lor, ca de exemplu cel de la Windscale, Anglia în octombrie când au fost eliminate în mod accidental în atmosferă importante substanțe radioactive, care au produs contaminarea solului, a producției agricole și a apei potabile din întreaga regiune.</p> <p>Prin poluare sau contaminare radioactivă, se înțelege prezența nedorită sau accidentală, a materialelor radioactive, în interiorul sau la suprafața unor factori de mediu (cum sunt apa, aerul, alimentele) sau în organisme vii, situație în care se depășește conținutul radioactiv natural propriu al produsului respectiv.</p> <p>Una din principalele surse de poluare radioactivă a globului pământesc își avea proveniența în exploziile nucleare din atmosferă.</p> <p>Dacă la 16 iulie 1945 în deșertul Alamogordo, statul New Mexico a avut loc prima explozie experimentală a unei bombe atomice lucrurile nu s-au oprit aici și la 6 august 1945 ora 8:15 la Hiroshima în Japonia explodează prima bombă aruncată asupra populației, ca măsură militară de distrugere, pentru ca în 9 august 1945 să explodeze cea de-a două bombă atomică la Nagasaki. În urma acestor două explozii bilanțul a fost:</p> <p>Hiroshima-Nagasaki: morți 381.523; dispăruți 239.832; răniți de arsuri 565.025.</p> <p>Existau în evidența spitalelor 6.000 de bolnavi la Hiroshima și 3.000 de bolnavi la Nagasaki cu sechele după iradiere, care necesitau diferite tratamente, la momentul actual în lume existând aproximativ 300.000 de persoane ca victime ale exploziilor nucleare.</p> <p>La 22 ianuarie 1954 marinarii vasului „Fukuriumari no. 5” au sesizat un fenomen neobișnuit, globul de foc al exploziei</p>		

NESECRET 48 / 76

CONFORM CU ORIGINALUL

207

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EFRONATĂ	NR. CUVINTE
		<p>termonucieare de pe atolul Bikini. Drept urmare toți membrii echipajului și peștele prins au fost afectați de cenușă radioactivă atât la suprafață cât și în interiorul organismului.</p> <p>Altă urmare a acestei explozii a fost căderea ploilor radioactive în luna mai a aceluiași an, radioactivitatea menținându-se la un nivel măsurabil până în septembrie. L. Pauling a demonstrat că izotopul C14 apare în mod artificial cu o frecvență crescândă, depunându-se pe sol. Tot el a atras atenția asupra prezenței izotopului Sr90 în depunerile atmosferice de pe teritoriul S.U.A.</p> <p>Poluarea radioactivă a atras atenția pentru prima oară în mod deosebit la Salt Lake City în Statele Unite ale Americii, când nouă adolescenți au fost internați în spital datorită unor noduli anormali ai glandei tiroide. Anchetarea cazurilor a condus la constatarea că acești copii, cu 15 ani în urmă (au suferit consecințele unor depuneri atmosferice radioactive provenite de la poligonul din Nevada, aceste depuneri conținând izotopul 1-131).</p> <p>Studii recente au arătat că datorită tuturor cauzelor de poluare radioactivă, doza de radiații pe cap de locuitor a crescut în ultimii 20 de ani de 5 până la 10 ori.</p> <p>Iradieră îndelungată, chiar cu doze mici, poate produce afecțiuni într-o paletă largă, de la leucopenie la malformații congenitale, pe când iradiera cu doze mari duce la accentuarea leucopeniei, la eriteme, la hemoragii interne, căderea părului, sterilitatea completă, iar în cazurile extreme produce moartea.</p> <p>Printre principalele surse de poluare radioactivă se numără:</p> <ul style="list-style-type: none"> • utilizarea practică în industrie, medicină, cercetare a diferitelor surse de radiații nucleare, care, ca materiale radioactive, se pot răspândi necontrolate în mediu; • exploatarea miniere radioactive, la extragere, prelucrare primară, transport și depozitare, pot contamina aerul, prin gaze și aerosoli, precum și apă prin procesul de spălare; • metalurgia uraniului sau a altor metale radioactive și fabricarea combustibilului nuclear, care prin prelucrări mecanice, fizice, chimice, poate cuprinde în cadrul procesului tehnologic și produși reziduați gazoși, lichizi sau solizi, stocarea, transportul, eventual 		

CONFORM CU ORIGINALUL

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATĂ	NR. CUVINTE
		<p>evacuarea lor pot determina contaminarea mediului;</p> <ul style="list-style-type: none"> • instalațiile de rafinare și de retratare a combustibilului nuclear; • reactorii nucleari experimentali sau de cercetare, în care se pot produce industrial noi materiale radioactive; • centralele nucleare electrice care poluează mai puțin în cursul exploatarei lor corecte, dar mult mai accentuat în cazul unui accident nuclear; • exploziile nucleare experimentale, efectuate îndeosebi în aer sau în apă și subteran, pot contamina vecinătatea poligonului, cât și întregul glob, prin depunerea prafului și aerosolilor radioactivi, generați de către ciuperca exploziei; • accidente în transportul aerian, maritim, feroviar sau rutier a celor mai felurite materiale radioactive. <p>Principalele elemente ce contribuie la poluarea radioactivă sunt clasificate și după gradul de radioactivitate, după cum urmează:</p> <ol style="list-style-type: none"> a. Grupa de radiotoxicitate foarte mare: ^{90}Sr, ^{226}Ra, ^{210}Po, ^{239}Pu; b. Grupa de radiotoxicitate mare: ^{45}Ca, ^{89}Sr, ^{40}Ba, ^{131}I, U natural; c. Grupa de radiotoxicitate medie: ^{24}Na, ^{32}P, ^{60}Co, ^{82}Br, ^{204}Tl, ^{22}Na, ^{42}K, ^{55}Fe; d. Grupa de radiotoxicitate mica: ^3H, ^4C, ^5Cr, ^{201}Tl. <p>Dublarea necesităților de energie electrică, la fiecare 12-13 ani, a făcut să crească brusc interesul pentru reactorii nucleari, impunând dezvoltarea centralelor nucleare electrice, creșterea competitivității energiei electrice de origine nucleară și ridicarea temperaturii și presiunii agentului transportor de căldură, a puterii instalate pe unitatea de masă a zonei active a reactorului. Însă fără măsuri de radioprotecție corespunzătoare, reactorii nucleari pot produce și:</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

Roh

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATĂ	NR. CUVINTE
<p>Aurel Ardelean, Corneliu Maior, ECOLOGIE JURIDICĂ, MODULUL II Legislația românească și europeană în domeniul ecologiei juridice, Pentru uzul studenților anului I, Vasile Goldiș University Press, 2002</p> <p>P 4-8</p> <p>Disponibil la adresa https://vdocuments.site/documents/ecologie-juridica-modululii.html</p>	2002	<p>a. contaminarea parțială a mediului ambiant și anume: 131 133</p> <ul style="list-style-type: none"> • a atmosferei, prin produsele de fisiune volatile ca I, Xe; • a apei folosite ca agent de răcire; • a solului din vecinătatea care se contaminează cu produse de fisiune; <p>b. o mare cantitate de deșeurii radioactive, a căror evacuare pune probleme grele.</p> <p>Această sursă de energie - energia nucleară - a fost adusă la cunoștința omenirii prin forța distructivă și va fi multă vreme privită cu teamă și suspiciune, întâmpinând destule obstacole în drumul dezvoltării ei în scopuri pașnice. De aceea se impune familiarizarea maselor largi cu probleme nucleare, întrucât aplicațiile pașnice ale energiei nucleare se dovedesc esențiale pentru progresele și evoluția societății umane.</p>	<p>Preluare integrată, fără menționarea sursei, cu eliminarea sau adăugarea unor paragrafe față de textul original.</p>	565

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANATĂ	NR. CUVINTE
		<p>pământ, după cum planifică majoritatea guvernelor, nu garantează că ele vor fi separate pentru totdeauna de biosferă.</p> <p>Oamenii trăiesc într-o lume cu „iradiieri” care sunt determinate de radon, ce își are originea în uraniu, în atomii altor elemente de pe suprafața superioară a pământului cât și radiațiile cosmice din mediul înconjurător. Valoarea medie anuală este de 0,25 și 036 Zentisievert.</p> <p>Cel mai mare experiment cu „iradiere” radioactivă se petrece în timp, în Ucraina și Rusia unde Cernobilul a pus în libertate în 1986, 50 mii Curie (unitatea Curie reprezintă intensitatea iradierii și corespunde la 37 miliarde divizări nucleare/secundă: în comparație, bombele de la Nagasaki și Hiroshima au eliberat o mie Curie), în urma Cernobilului pot apărea sute de mii de morți de cancer, toțiș J.R.S.S.-ul de altă dată n-a făcut nicio încercare sistematică să urmărească iradierea cetățenilor sau să demonstreze efectul radiațiilor asupra sănătății.</p> <p>Cele 413 Centrale atomice comerciale care produc 5% din energia mondială au produs în 1990, - 9500 tone substanță ce se consumă/zi și care au determinat o îngrămădire de material de 84.000 tone, dublu față de 1990 S.U.A. depășește 1/4 din cantitatea radioactivă de peste 20 miliarde Curie (vezi tabelul în curs de 8 ani, cifra totală a crescut la 190.000 tone. Toate deșeurile centralelor atomice care sunt azi în construcție sau care funcționează deja se ridică la 450.000 tone, estimează cu Organizația Internațională pentru energie atomică a SUA (IAEA).</p> <p>Unele țări ca Franța, Marea Britanic, re folosesc deșeurile radioactive, reutilizarea care are drept scop obținerea produsului auxiliar, plutoniul, care se divide pentru producția de bombe atomice.</p> <p>Imposibilitatea de a controla deșeurile nucleare de către Guvern se referă la armamentul american și sovietic. Producția de arme a provocat în ultimii 50 de ani o poluare extremă a mediului. Biroul pentru estimarea tehnologică a SUA arată că aerul, apa, apele de suprafață, sedimentele și pământul cât și plantele și animalele sălbatice sunt contaminate, pe mari suprafețe, datorită radioactivității (...)</p>		

TITLUL OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATĂ	NR. CUVINTE
<p>OLUG 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase</p> <p>Art. 20 și art. 21</p> <p>Disponibil la adresa http://www.cdep.ro/pls/legis/legis_pck.htm_act_text?idi=25064</p>	2000	<p>Toate fările cu uzine atomice consideră îngroparea geologică o soluție pentru problema deșeurilor, în 1975 SUA și-a pregătit un loc de depozitare a deșeurilor puternic radioactive care urma ca până în anul 1985 să fie dat în folosință. Data a fost amânată până în 1989, apoi 1998, 2003 și 2010.</p> <p>La pp. 126-127 în teză</p> <p>Publicitatea și fișele de securitate</p> <p>Se admite orice formă de publicitate pentru substanțele chimice care aparțin uneia sau mai multor categorii de pericol, cu condiția menționării categoriei/categoriilor respective.</p> <p>Pentru a permite utilizatorilor profesionali și celor industriali să ia toate măsurile necesare pentru protecția mediului înconjurător, a sănătății și pentru asigurarea securității la locul de muncă, la prima livrare a substanțelor și preparatelor periculoase sau chiar înainte de această livrare orice producător, importator sau distribuitor va trimite destinatarului o fișă tehnică de securitate. Această fișă trebuie să conțină toate informațiile reale disponibile, necesare pentru a asigura protecția omului și a mediului înconjurător.</p>	Preluare integrală fără menționarea sursei.	101
<p>Gestionarea deșeurilor</p> <p>https://www.scribd.com/doc/101646245/Alestat-Gestionarea-deșeurilor, p 10-12</p>	2012	<p>Pg 127-130 în teza</p> <p>I.1 Regimul juridic al gestionării și eliminării deșeurilor</p> <p>Societatea de consum a adus, pe lângă binefacerile sale, și multiple probleme dificile, printre care cele de ordin tehnic, economic și juridic privind existența deșeurilor și carința eliminării (diminuării) acestora.</p> <p>Una dintre numeroasele probleme ale vieții moderne o constituie cea a stocării, neutralizării ori eliminării deșeurilor. Din punct de vedere al provenienței lor, acestea pot fi: deșeurii menajere, deșeurii industriale, deșeurii agroalimentare și deșeurii nucleare.</p> <p>Deșeurile menajere</p> <p>Această categorie de deșeurii cuprinde în special gunoarele menajere propriu-zise, grămezile de deșeurii, deșeurile legate de folosirea automobilelor (opave, pneuri, bidoane) etc.</p> <p>Cantitățile de deșeurii casnice produse, diferă de la o țară la alta, în funcție de nivelul de dezvoltare, tradiție, etc. Astfel, în 1990, un</p>	Preluare fără citare	908

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROGATĂ	NR. CUVINTE
		<p>francez arunca zilnic 1kg de gunoi, cantitate comparabilă cu cea produsă de către ceilalți vest-europeni, dar inferoară de aproape două ori celei produse de un american ori un canadian.</p> <p>Se constată în ultimele decenii creșterea ponderii, în cadrul deșeurilor menajere, a hârtiei și a cartonului, a materialelor putrescibile etc.</p> <p>Tratamentul deșeurilor menajere.</p> <p>Principala cale o constituie în acest sens reciclarea, pentru care sunt folosite curent trei metode: compostajul, incinerarea, depozitarea. Ponderea acestora este foarte variabilă de la o țară la alta, de la o epocă la alta. De exemplu, în Franța, incinerarea este folosită de 45% din populație, față de 8% care folosește compostajul și 45 %, descărcarea „controlată”.</p> <p>În Italia, compostajul nu privește decât 2-3% din gunoi; în Marea Britanie, incinerarea acestor deșeurii vizează 40 % din populația urbană. În alte state dezvoltate, incinerarea variază de la cca 10 % (America de Nord) până la peste 70% (Japonia, Elveția).</p> <p>Fiecare procedeu de tratare are avantajele și dezavantajele sale:</p> <p>-compostajul: privește mai ales partea fermentabilă (cca 50% din total) a gunoaielor (deșeurii alimentare, hârtie, etc.) Din punct de vedere tehnic, compostajul constă în lăsarea deșeurilor mai multe luni în aer liber, să fermenteze. Apoi, în uzine, are loc operația de compostare, care dă naștere la așa-numitele „humus-uri” ori elemente chimice în cantitate slabă, precum magneziu, cupru, zinc etc.</p> <p>Împrăștierea gunoaielor pe câmp („mociștele verzi”) este cunoscută încă din antichitate. Această metodă, la fel ca astăzi compostajul, a suferit concurența îngrășămintelor chimice (mai concentrate și astfel mai ușor manipulabile), precum și efectul negativ al prezenței crescânde în deșeurii a siclei, metalului ori materialelor plastice, puțin apreciate de către agricultorii. Pentru a înlătura acest ultim inconvenient, compostajul necesită o triere prealabilă, care adeseori lasă mult de dorit.</p> <p>-incinerarea : vizează partea combustibilă a deșeurilor menajere. Contrar uzinelor de compostaj, care reclamă spații întinse, incinerarea este o soluție „compactă” utilizată cu precădere în</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

Roh

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATA	NR. CUVINTE
		<p>cazul marilor aglomerări urbane. Din păcate, deșeurile menajere sunt un combustibil destul de sărac - de cca cinci ori mai puțin caloric decât cărbunele - și, în afară de aceasta, foarte eterogen. În interiorul cuptorului sunt necesare o bună aerare și un amestec al deșeurilor, în condițiile unei temperaturi maxime de 900 C. Dificultatea constă în epurarea fumului. O recentă reglementare europeană din 1989, deosebit de severă, riscă să scumpească cu 20-50% prețul incinerării, alături de necesitatea captării și neutralizării acidului clorhidric (degajat în special prin combustia PVC).</p> <p>-depozitarea: rămâne procedeul cea mai frecvent în țările dezvoltate.</p> <p>Depozițiile brute, sunt în general interzise prin lege. Ca atare acestea sunt supusee unui control și unor reguli speciale de realizat. "Depozitarea controlată" constă în a nivela la intervale scurte de timp (la o zi sau două) și a separa straturile de gunoale de cele de nisip ori pământ. Această tehnică evită mirosurile și risipirea, dar nu rezolvă toate problemele delicate. Astfel, locul de depozitare trebuie să fie tanș, apele de ploaie care se infiltrează și potuează trebuie să fie recuperate și tratate în scopul de a se evita orice contaminare a apelor subterane. "Biogazul" care rezultă din fermentarea internă a gunoalelor depozitate trebuie captat și imprăștiat (existând riscul de mirosuri și de explozie).</p> <p>În sfârșit, trebuie prevăzută reamenajarea sitului după exploatare.</p> <p>-reciclarea și colectarea selectivă a unor deșeuri menajere.</p> <p>Reciclarea textilelor, hârtiilor vechi, sticlei, plasticului, metalelor, ori a altor asemenea materiale are deja o lungă istorie. Recuperarea deșeurilor se face în funcție de natura acestora și de condițiile socioeconomice concrete din fiecare țară. Așa de exemplu, recuperarea sticlei este făcută în proporție de peste 50 % în Suedia, Danemarca sau Germania și numai 25% în sticle întregi, cu retopirea acestora.</p> <p>În privința textilelor, în timp ce în țări ca Germania ori Olanda recuperarea atinge chiar 40 %, în altele (Franța, Italia) nu depășește 8-10%. Referitor la deșeurile de fier, gradul de recuperare este la nivel european de cca 25-30 %, cîtră considerată scăzută, pentru că fierul vechi este ușor recuperabil în uzinele de tratare. În sfârșit, ponderi reduse cunoaște recuperarea</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANATĂ	NR. CUVINTE
<p>*** Managementul educației ecologice. Ghid ECO pentru pici, părinți și bunici.</p> <p>Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului</p> <p>Inspectoratul Școlar Județean Sălaj - România</p> <p>Colegiul Național "Silvania" Zalău - jud. Sălaj</p> <p>Școala "Mihai Eminescu" Zalău - Structura Grădinița "Ion Creangă"</p> <p>Primăria Municipiului Zalău</p> <p>Grupul Școlar Românie</p> <p>Asociația "Ion Creangă" Zalău - jud. Sălaj - România</p> <p>UK - "St. Mary & St. Thomas" Catholic Primary School</p> <p>Newcastle - Stella Lane - Blaydon</p> <p>ISBN 978-973-0-13641-8.</p>	2012	<p>hârtiei (3-5%) ori a sticlelor din PVC (1-3%). Din diverse motive, mai ales moda cerințelor pieței, se discută asupra justificărilor selectivă. Sunt prezente trei mari posibilități:</p> <p>-din punctul de vedere al materialului reciclabil se realizează o economie financiară (Acest material uzat are o „valoare”), o economisire de materii prime (pădurile pentru hârtie) ori de energie;</p> <p>-din punctul de vedere al tratamentului general al gunoalelor se urmărește o ameliorare calitativă ori cel puțin cantitativă a operației de tratare</p> <p>-în stărușit, din punctul de vedere al protecției mediului, printr-o colectare selectivă se evită dispersia în natură a deșeurilor menajere care nu se amestecă cu alte deșeurii : deșeurii stărușitoare (aparate menajere, epave de automobile, pneuri) ori deșeurii periculoase (uleiuri uzate, baterii cu mercur, medicamente, deșeurii toxice precum vopselele ori solvenții dispeșiți în mică cantitate).</p>	Preluare fără menționarea sursei, cu modificări minore.	235
<p>La pp. 132-133 în teză</p> <p>Cu puține decenți în urmă, în Europa, îndepărtarea deșeurilor avea loc într-o formă adeseori periculoasă pentru mediu. Gunoiul era evacuat în gropi săpate în pământ, iar apoi ars. În a doua jumătate a acestui secol, prin aceste metode, au fost eliberate cantități mari de halogeni și hidrocarburi, care au ajuns în circuitele biogeochimice locale sau globale ale substanțelor în natură. Gazul metan și dioxidul de carbon, generate prin descompunerea aerobă și aerobă a materialelor organice din deșeu, contribuie astăzi considerabil la schimbarea climatului pe glob. Căile de răspândire a substanțelor dăunătoare sunt aerul și apele de infiltrație din depozitele de reziduurii neprotejate.</p> <p>La începutul anilor 80, gunoiul urban a început să fie considerat ca un amestec nedefinit de substanțe, mai mult sau mai puțin puștin dăunător din punct de vedere chimic, dar care, prin reacții chimice și biologice interne, poate conduce la alte substanțe și mai dăunătoare. Depozitele de deșeurii, privite până acum format au început să fie denumite "depozite - reactor". După acest moment, oamenii de știință au început să acorde atenție potențialului reactiv al deșeurilor și emisiilor nocive ale acestora. În cadrul gospodării deșeurilor, la estimarea efectelor asupra mediului înconjurător, nu</p>				

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANATĂ	NR. CUVINTE
<p>p. 206</p> <p>disponibil la</p> <p>http://www.gradinitiaioncreangazalau.ro/docs/Carte_ISBN_Ghid_E_CO_2012.pdf</p>		<p>se mai discută numai despre felul și tehnica înlăturării deșeurilor, ci și despre prioritatea strategiilor și activităților de evitare a formării deșeurilor și de valorificare a acestora.</p> <p>Căile principale de răspândire a substanțelor dăunătoare din depozitele de reziduuri neprotejate sunt aerul, solul și apa.</p>		
<p>http://infohorticultura.blogspot.com/2010/09/poliția-fitosanitară.html</p>	2010	<p>La pp. 145-146 în teză</p> <p>POLIȚIA FITOSANITARĂ</p> <p>Poliția fitosanitară exercită controlul de stat privind aplicarea și respectarea pe teritoriul țării a prevederilor legilor în toate sectoarele care produc, ambalează, manipulează, dețin, transportă, comercializează, utilizează produse și utilaje de uz fitosanitar, precum și în sectoarele care produc, depozitează, transportă, prelucreează, comercializează, exportă, importă sau tranzitează vegetale și produse vegetale.</p> <p>Poliția fitosanitară urmărește respectarea prevederilor legilor:</p> <ul style="list-style-type: none"> -Legii nr.5/1982, -Ordonanței de Guvern nr.4/1995, -HG 437/1992 pentru modificarea și completarea HG 340/1992, -Ordonanța de urgență nr. 71/1999 -Ordonanța Guvernului nr. 136/2000 -normelor elaborate de Direcția Fitosanitară, și aprobate de ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor. <p>Principale activități ale poliției fitosanitare:</p> <p>participă la elaborarea normelor fitosanitare, a proiectelor de legi, hotărâri, ordine și alte acte normative care privesc activitatea fitosanitară;</p> <p>analizează sesizările și reclamațiile din domeniu formulate de</p>	<p>Preluare integrală, fără precizarea sursei.</p> <p>Subcapitolul 3.5.2</p>	482

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANĂ	NR. CUVINTE
		<p>persoane fizice sau juridice;</p> <p>aplica sancțiuni contravenționale conform prevederilor legale, și după caz formulează propuneri conducerii Direcției Fitosanitare;</p> <p>monitorizează, prelucrează și interpretează datele tehnice transmise din teritoriu și cele rezultate în urma controalelor și inspecțiilor efectuate și întocmește rapoarte de specialitate;</p> <p>controlează calitatea pesticidelor utilizate în agricultură, precum și conținutul în reziduuri toxice al produselor de origine vegetală, a solului și apei și, stabilește prin laboratoarele de specialitate măsurile ce se impun;</p> <p>participă la omologarea produselor de uz fitosanitar;</p> <p>asigură respectarea legislației privind: regimul produselor de uz fitosanitar; producerea, ambalarea, manipularea, transportul, deținerea, comercializarea și utilizarea produselor de uz fitosanitar; normele tehnice privind calitatea produselor de uz fitosanitar.</p> <p>Poliția fitosanitară controlează și urmărește dacă:</p> <p>executarea lucrărilor de depistare, prevenire și combatere a bolilor, dăunătorilor și buruienilor au fost efectuate în perioadele stabilite de organele de protecția plantelor, în funcție de specificul fiecărei culturi și de zona geografică respectivă;</p> <p>lucrările de combatere au fost executate cu aparatură și utilaje corespunzătoare parametrilor înscrși în fișa tehnică de exploatare, spre a se evita diminuarea sau depășirea dozelor de produs recomandate, risipirea acestora, poluarea mediului și accidentarea lucrătorilor;</p> <p>legislația privind protecția muncii, acordarea și utilizarea echipamentului de protecția muncii, precum și legislația privind P.S.I. au fost respectate în activitățile cu produse și utilaje fitosanitare;</p> <p>fabricanții, importatorii, comercianții și distribuitorii de produse de uz fitosanitar au luat toate măsurile pentru recuperarea ambalajelor revalorificabile de la produsele furnizate utilizatorilor;</p> <p>ambalajele nerecuperabile au fost distruse imediat după golire;</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANĂ	NR. CUVINTE
<p>Valentin – Stelian BĂDESCU, <i>Impactul acțiunilor militare asupra mediului</i></p> <p>Disponibil la http://www.arduph.ro/domenii/conducerea-ostilitatilor/impactul-actiunilor-militare-asupra-mediului</p>	2013	<p>este înțuită evidența la zi a acțiunilor de protecție a plantelor. În cazul depistării organismelor de carantină se va controla și urmări dacă:</p> <p>s-a instituit regimul de carantină fitosanitară pentru județe, comune, depozite ale agenților economici, instituții, gospodării individuale, etc.;</p> <p>s-au luat măsuri de limitare sau lichidare a focarelor organismelor de carantină atât în punctele de trecere a frontierei, cât și în teritoriu;</p> <p>s-au dispus măsuri de prevenire a răspândirii organismelor de carantină.</p> <p>Pentru materialul biologic de înmulțire se va controla și urmări că: eliberarea documentelor fitosanitare necesare pentru circulația, desfacerea și utilizarea materialului biologic de înmulțire a plantelor agricole și silvice, supuse regimului de carantină fitosanitară să se facă conform reglementărilor în vigoare.</p>	<p>Preluare integrală, cu eliminarea unor paragrafe, fără precizarea sursei.</p> <p>Subcapitolul 3.5.3</p>	5237
	<p>2013</p> <p>Stabilirea anului postării articolului nu se poate face cu exactitate!</p>	<p>La pp. 147-164 în teză</p> <p>Conflictul armat și implicațiile acestuia asupra problematicei ecologice constituie o preocupare actuală a factorilor de decizie politico-militară, care se bucură de o atenție sporită, întrucât războiul prin poluări masive otrăvind apele și contaminând solul și aerul-generează consecințe grave și pe termen lung asupra mediului. Cantități imense de substanțe extram de toxice, pulberi și materiale inflamabile, explozive, gaze toxice, fum, la care se adaugă folosirea uraniului sărăcit produc efecte deosebit de periculoase pentru sănătatea omului și a mediului.</p> <p>3.5.3.1. Considerații generale. Tragicile consecințe ale recentelor conflicte (și ne vom limita numai la conflictul din fosta Iugoslavie, Afganistan, Irak,) generează rezerve asupra conținutului, limitelor și eventual a lacunelor dreptului internațional umanitar, cu concluzia unanimă că apariția unor noi mijloace de luptă deosebit de devastatoare, ca și modul incriminant de conducere a ostilităților constituie grave amenințări la adresa mediului.</p> <p>Tipul de război pentru care se pregătesc țările, armatele lor, militarii de pretutindeni nu este atât războiul prezentului cât al</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE ERONATA	NR. CUVINTE
		<p>viitorului mai exact al următorului deceniu 2010-2020. Ori, dreptul internațional umanitar aplicabil acestui nou fenomen conflictologic nu putea rămâne neadaptat, fără a-și crea propriile norme și instrumente juridice.</p> <p>Războiul continuu, ca expresie a reuniunii războiului clasic și a celui asimetric cuprinde următoarele forme: războiul geografic, războiul informațional, războiul psihologic, războiul mediatic, războiul cosmic, războiul „cultural”, războiul genetic.</p> <p>Războiul geografic este una dintre formele posibile de manifestare a războiului viitorului. În pofida dispozițiilor Convenției din 1976 cu privire la interdicerea utilizării în scopuri ostile a tehnicilor de modificare a mediului la care sunt părți un număr de peste 70 de state se preconizează că un asemenea război să includă un sistem de acțiuni care vizează provocarea unor fenomene naturale, calamități și catastrofe cu influențe nocive asupra mediului de viață al oamenilor, localităților, terenurilor agricole, sistemelor de comunicații cu scopul realizării unor obiective importante, între care se situează distrugerea potențialului și resurselor adversarului. El își bazează modul de acțiune pe tehnicile de modificare a mediului în scopuri militare. Este un război care se supune atât unei strategii directe, cât mai ales unor strategii indirecte. Formele concrete ale războiului geografic ar putea fi următoarele:</p> <ul style="list-style-type: none"> • provocarea unor fenomene (ploi torențiale, uragane, grindină, avalanșe, etc.) care să afecteze grav teritoriul inamicului și mai ales, acele spații în care se află elemente ale industriei de război, sisteme de arme, încheșuri strategice, depozite și resurse; • modificarea compoziției aerului, apelor și altor elemente, pe suprafețe întinse, care să provoace pierderi imense sau să genereze o succesiune de fenomene distrugătoare; • modificări orientate în stratul de ozon sau în ionosfera care să afecteze grav un anumit teritoriu; • acțiuni (explozii termo-nucleare, stimularea erupției unor vulcani etc.) care să producă modificări ale mediului; creșterea catastrofală a nivelului apelor, inundații și chiar cutremure de pământ; 		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE ERONATĂ	NR. CUVINTE
		<p>• modificări grave ale mediului marin;</p> <p>• acțiuni punctiforme asupra unor regiuni din zonele polare, ecuatoriale sau cu hidrocarburi care să genereze fenomene distrugătoare;</p> <p>• acțiuni climatice;</p> <p>Principiile războiului geografic ar putea fi: manipularea mediului; surprinderea; acțiunea indirectă; implicarea globală; efectul geografic.</p> <p>O altă convenție, respectiv Convenția cu privire la utilizarea cursurilor de apă internaționale și alte scopuri decât navigația precizează că în caz de „conflict armat”: cursurile de apă internaționale, amenajările, precum și alte lucrări conexe beneficiază de protecția acordată de principile și regulile dreptului internațional aplicabile conflictelor armate internaționale și neinternaționale și nu vor fi utilizate în mod incompatibil cu aceste principii și reguli” (art.29), subliniind legătura cu Protocolul adițional I (1977), art.54 din 1 și alte reglementări.</p> <p>Inflamabile, explozive, gaze toxice, fum, la care se adaugă folosirea uraniului sărăcit produc efecte deosebit de periculoase pentru sănătatea omului și a mediului.</p> <p>3.5.3.1. Considerații generale. Tragicile consecințe ale recentelor conflicte (și ne vom limita numai la conflictul din fosta Iugoslavie, Afganistan, Irak.) generează rezerve asupra conținutului, limitelor și</p> <p>eventual a lacunelor dreptului internațional umanitar, cu concluzia unanimă că apariția unor noi mijloace de luptă deosebit de devastatoare, ca și modul incriminant de conducere a ostilităților constituie grave amenințări la adresa mediului.</p> <p>Tipul de război pentru care se pregătesc țările, armatele lor, militarii de pretutindeni nu este atât războiul prezentului cât al viitorului mai exact al următorului deceniu 2010-2020. Ori, dreptul internațional umanitar aplicabil acestui nou fenomen conflictologic nu putea rămâne neadaptat, fără a-și crea propriile norme și instrumente juridice.</p> <p>Războiul continuu, ca expresie a reuniunii războiului clasic și a</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANATĂ	NR. CUVINTE
		<p>celui asimetric cuprinde următoarele forme: războiul geofizic, războiul informațional, războiul psihologic, războiul mediatic, războiul cosmic, războiul „cultural”, războiul genetic.</p> <p>Războiul geofizic este una dintre formele posibile de manifestare a războiului viitorului. În pofda dispozițiilor Convenției din 1976 cu privire la interzicerea utilizării în scopuri ostile a tehnicilor de modificare a mediului la care sunt părți un număr de peste 70 de state se preconizează că un asemenea război să includă un sistem de acțiuni care vizează provocarea unor fenomene naturale, calamități și catastrofe cu influențe nocive asupra mediului de viață al oamenilor, localităților, terenurilor agricole, sistemelor de comunicații cu scopul realizării unor obiective importante, între care se situează distrugerea potențialului și resurselor adversarului. El își bazează modul de acțiune pe tehnicile de modificare a mediului</p> <p>în scopuri militare. Este un război care se supune atât unei strategii directe, cât mai</p> <p>ales unor strategii indirecte. Formele concrete ale războiului geofizic ar putea fi următoarele:</p> <ul style="list-style-type: none"> • provocarea unor fenomene (ploi torențiale, uragane, grindină, avalanșe, etc.) care să afecteze grav teritoriul inamicului și mai ales, acele spații în care se află elemente ale industriei de război, sisteme de arme, încheșuri strategice, depozite și resurse; • modificarea compoziției aerului, apei și altor elemente, pe suprafețe întinse, care să provoace pierderi imense sau să genereze o succesiune de fenomene distrugătoare; • modificări orientate în stratul de ozon sau în ionosferă care să afecteze grav un anumit teritoriu; • acțiuni (explozii termo-nucleare, stimularea erupției unor vulcani etc.) care să producă modificări ale mediului; creșterea catastrofală a nivelului apelor, inundații și chiar cutremure de pământ; • modificări grave ale mediului marin; • acțiuni punctiforme asupra unor regiuni din zonele polare, ecuatoriale sau cu hidrocarburi care să genereze fenomene 		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATĂ	NR. CUVINTE
		<p>distrugătoare;</p> <ul style="list-style-type: none"> • acțiuni climatice; <p>Principiile războiului geografic ar putea fi: manipularea mediului; surprinderea; acțiunea indirectă; implicarea globală; efectul geografic.</p> <p>O altă convenție, respectiv Convenția cu privire la utilizarea cursurilor de apă internaționale și alte scopuri decât navigația precizează că în caz de „conflict armat”: cursurile de apă internaționale, amenajările, precum și alte lucrări conexe beneficiază de protecția acordată de principile și regulile dreptului internațional aplicabile conflictelor armate internaționale și neinternaționale și nu vor fi utilizate în mod incompatibil cu aceste principii și reguli” (art.29), subliniind legătura cu Protocolul adițional I (1977), art.54 din 1 și alte reglementări.</p> <p>Asemenea prezivunii asupra tehnicilor și modalităților de purtare a războiului „viitorului” sunt în contradicție totală cu reglementările internaționale în domeniu și evident de natură a produce cataclisme internaționale mediului și a pune sub semnul întrebării viața pe Terra. în acest sens, de exemplu, Convenția din 1976 privind interzicerea utilizării în scopuri militare sau a oricăror alte scopuri ostile a tehnicilor de modificare a mediului prevede o serie de obligații în sarcina statelor părți care îndeosebi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - obligația de a nu se angaja în utilizarea în scopuri militare sau oricare alte scopuri ostile a tehnicilor de modificare a mediului cu efecte larg răspândite, de lungă durată sau grave și alte asemenea; - obligația fiecărui stat de a nu acorda asistență; a nu încuraja sau incita un alt stat sau grup de state sau organizații internaționale la angajarea în activități de genul celor interzise prin convenție (art. 1 alin. 1 și 2) - obligația fiecărui stat de a lua toate măsurile pe care le va considera necesare, conform procedurilor sale constituționale, pentru a interzice și preveni orice activitate care contravine dispozițiilor Convenției din 1976, în orice loc aliat sub jurisdicția sau controlul său cert, parte care considera că orice alt stat poate încălca dispozițiile convenției. 		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANĂ	NR. CUVINTE
		<p>Mai mult, Convenția prevede și dreptul oricărui stat de a depune plângere la Consiliul de Securitate la ONU care va întreprinde măsurile necesare conform Cartei ONU (art. 2 alin. 3-5).</p> <p>3.5.3.2. Instrumente juridice</p> <p>Dimensiunea ecologică are în dreptul internațional umanitar o dublă funcție: în timp de conflict armat să protejeze mediul natural de efectele unor mijloace și metode de război sau de atacurile care pot să-i producă daune extinse durabile și grave și să afecțeze sănătatea oamenilor; în timp de pace să protejeze populația civilă de efectele catastrofelor naturale sau tehnologice.</p> <p>O lungă perioadă de timp nu au existat norme juridice care să statueze și să sancționeze atingerile aduse mediului în timp de conflict armat, ci doar măsuri cu caracter general de sorghintă cutumiară, prin care se încerca o pozilivare a celor trei principii de bază ale dreptului internațional umanitar:</p> <ul style="list-style-type: none"> • distincția între obiectivele militare și cele civile; • proporționalitatea acțiunilor militare în funcție de scopul propus; • limitarea dreptului părților în conflict de a alege mijloacele și metodele de luptă. <p>Perfecționările aduse în ultima vreme în domeniul mijloacelor de război, coroborate cu prevenția ce trebuie acordată comiterii de acle distructive asupra mediului sub acoperirea unei prebunse „necesități militare” au determinat statele să ia în considerare un nou criteriu de legalizare a armelor deosebit de periculoase pentru echilibrul mediului natural-criteriul ecologic.</p> <p>Constrângerile protecției mediului asupra ducerii luptei armate reprezintă un element esențial care stă la baza formării și evoluției cadrului normativ juridic care afecțiază dezvoltarea teoretică și latura acțională a acestui cadru. În acest sens trebuie avute în vedere tratatele convenționale, acordurile și alte înțelegeri internaționale ale căror prevederi au incidență asupra protecției mediului.</p> <p>Se apreciază în doctrina de specialitate, că acest criteriu prin care se instituie constrângeri cu privire la purtarea războiului din</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROUNATĂ	NR. CUVINTE
		<p>perspectiva protecției mediului a fost instituit, pentru prima dată, de art. 23 lit. g din Regulamentul anexă la Convenția a IV-a de la Haga din 1907. într-o altă opinie, temeinic argumentată și justificată, la care achiesăm se susține că prevederile art. 55, din același Regulament sunt acoperitoare pentru domeniul supus dezbaterii noastre. Astfel, chiar dacă articolul specifică modul de folosire a proprietăților inamicului de către ocupanți: „Statele care ocupă teritoriul altui stat trebuie doar să administreze și să folosească proprietățile și resursele agricole. Acestea trebuie să aprobe capitalul acestor proprietăți și să le administreze în concordanță cu legile privind uzufuctul”, prevederile sale statuează rolul unui manager temporar care trebuie să elimine măsurile distructive, în general, și să beneficieze de factorii de mediu cu respectarea unor reguli de protejare a lor.</p> <p>Ulterior, prin articolele 5 3 și 147 din Convenția a IV-a de la Geneva, privitoare la protecția persoanelor civile în timp de război, au fost reluate și dezvoltate aceste restricții privind ducerea luptei armate. Din economia textelor menționate, nu rezultă în mod clar, ope legis, o obligație de protecție a mediului, însă sunt prohibite, „Puterii ocupante distrugerile bunurilor mobiliare sau imobiliare în afară de cazurile în care aceste distrugerii ar deveni necesare, în urma operațiilor militare” și se consideră „infracțiune gravă la prezenta Convenție, distrugerea și însușirea bunurilor nejustificate de necesități militare și executate pe scară mare și în mod ilicit și arbitrar”.</p> <p>Consacrarea în terminis a criteriului ecologic, ca principiu de drept internațional umanitar destinat să ilegalizeze folosirea unor mijloace și metode de război a fost făcută la Conferința pentru reafirmarea și dezvoltarea dreptului internațional umanitar aplicabil în conflictele armate din 1974-1977 de la Geneva, mai precis acest criteriu a fost introdus în Protocolul adițional I cu privire la protecția victimelor conflictelor armate internaționale, și anume articolele 35 paragraful 3 și 55, care conțin prevederi cu privire la protecția mediului în conflictele armate. Astfel „este interzisă dezvoltarea metodelor sau mijloacelor de luptă care pot sau ar putea provoca pagube grave pe termen lung mediului natural”</p> <p>(art.35/3). Restricțiile sunt amplificate prin conținutul articolului 55, intitulat „Protecția mediului natural”, care prevede:</p> <p>„1. Războiul va fi purtat veghind la protejarea mediului natural</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANĂ	NR. CUVINTE
		<p>împotriva daunelor întinse, de durată și grave. Această protecție include interdicția de a utiliza metode sau mijloace de luptă concepute pentru a cauza sau de la care se așteaptă să cauzeze asemenea pagube mediului natural și să compromită, ca urmare, sănătatea sau supraviețuirea populației.</p> <p>2 Atacurile cu titlu de represalii îndreptate împotriva mediului natural sunt interzise.</p> <p>Articolul 35(3) se referă stricto sensu la protecția mediului, pe când articolul 55 este consacrat atât protecției sănătății cât și a mediului. Și în plus, pentru explicitarea prevederilor Protocolului adițional I, vom utiliza ca argument clauzele articolului 54(2), care specifică: „Este interzis a se ataca, a se distruge, a lua sau a scoate din uz bunuri, indispensabile supraviețuirii populației civile, cum ar fi provizile alimentare și zonele agricole în care acestea se produc, recoltele, vitele, instalațiile și rezervele de apă potabilă și lucrări de irigații în scopul de a lipsi de acestea, ca urmare a valorii lor de subsistență, populația civilă sau partea adversă”.</p> <p>O serie de alte reguli cu caracter general au fost cuprinse în alte instrumente juridice internaționale elaborate și adoptate sub egida ONU. Exemplu grația prin Convenția de la Geneva din 18 mai 1976 privind interzicerea utilizării în scopuri militare sau oricare scopuri ostile a tehnicilor de modificare a mediului „fiecare stat parte la prezenta convenție își asumă obligația de a nu se angaja în utilizarea în scopuri militare sau oricare alte scopuri ostile a tehnicilor de modificare a mediului cu efecte larg răspândite de lungă durată sau grave, ca mijloace care provoacă distrugerii, daune sau prejudicii altui stat parte”.</p> <p>în legătură cu dispozițiile cuprinse în Protocolul adițional I referitor la protecția mediului se cuvine, în opinia noastră, un scurt comentariu în vederea clarificării următoarelor două probleme:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ce se înțelege prin „daune întinse, durabile, și grave” provocate mediului natural, întrucât orice atingere este contrară dreptului internațional umanitar, și • care sunt mijloacele și metodele de război, care în timp de conflict armat afectează mediul natural și care, datorită acestui fapt sunt interzise prin sistemele de protecție prevăzute. 		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANATĂ	NR. CUVINTE
		<p>Referitor la prima condiție - „daune întinse”, rapoartele comisiilor create de Conferința Diplomatică de la Geneva asupra reafirmării și dezvoltării dreptului internațional umanitar aplicabil în conflictele armate, nu oferă indicii privind suprafața zonei avute în vedere, întrucât mediului natural i se pot aduce daune întinse prin mijloace special concepute în acest sens, însă în timp de conflict armat pot avea efecte asupra mediului natural și armele convenționale, mai ales atunci, când se lansează asupra unui obiectiv sau a unei zone cantități mari de muniții explozive sau arme incendiare. Ar trebui avut în vedere și specificul zonei, dacă -datonită unor circumstanțe speciale în cauză ar fi anumite categorii de arii protejate, cum sunt rezervații ale biosferei, parcuri naturale naționale și altele de interes științific deosebit ori sub aspectul biodiversității, în asemenea cazuri sigur că daunele ar putea atinge proporții incommensurabile.</p> <p>Revenind la problema în discuție, menționăm că dauna întinsă produsă asupra unei zone este inferoară celeia care ar fi afectată în caz de recurgeri la tehnici de modificare a mediului în scopuri militare. Astfel, conform „acordului interpretativ” al Convenției asupra mediului (1978), adjectivul „întinse” acoperă efectele ce se fac simțite pe o suprafață de mai multe sute de kilometri pătrați, comparabilă cu ariile de cultură sau zonele împădurite care au suferit daune în timpul războaielor din Indochina.</p> <p>În ceea ce privește, cea de-a doua condiție - „daune durabile” - nu a putut fi identificat un criteriu temporal precis, referitor la durata acestei perioade, dependentă de poziția geografică, tipul de climat și capacitatea de „recuperare ecologică” a zonei respective. Astfel, neoficial, un grup de experți a avansat ideea că aceasta ar putea fi de minimum 10 ani.</p> <p>Ultima condiție - „daune grave” - experții le-au considerat a fi acelea care ar putea pune în pericol pe termen lung supraviețuirea populației ori ar determina grave probleme de sănătate. Se mai apreciază că prejudiciile aduse mediului de o asemenea amploare ar putea fi rezultatul unei confitragii de proporții mari, în care s-ar utiliza armele de nimicire în masă sau tehnici de modificare a mediului în scopuri militare, în alte cuvinte, tehnici de război neconvenționale, fapt ce plasează problema într-un context general.</p> <p>Mai este de precizat întrunirea caracterului cumulativ al efectelor</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE ERONATĂ	NR. CUVINTE
		<p>degradării mediului, adică acestea trebuind să fie întinse, durabile și grave. Și în plus, nu sunt incriminate pagubele accidentale; ci numai cele produse în mod intenționat mediului natural, prin utilizarea deliberată a unor metode și mijloace de luptă care exced principiului proporționalității acțiunilor militare ori unei preinse „necesități militare”.</p> <p>în pofida unor divergențe de opinii asupra cărora nu vom stănui în cele ce urmează, s-a admis din compararea altor două instrumente juridice internaționale (art. 35, paragraful 3 din Protocolul adițional I, și art. 1. din Convenția cu privire la interzicerea „utilizării tehnicilor de modificare a mediului în scopuri militare sau în orice alte scopuri” ENMOD) că referitor la protecția mediului în timp de război interzic împreună:</p> <ul style="list-style-type: none"> • orice acțiune directă asupra fenomenelor naturale, ale cărei efecte durează mai mult de trei luni sau un anotimp față de o parte la Convenție, chiar dacă ea nu e parte la conflict; • orice acțiune directă asupra fenomenelor naturale, ale cărei efecte sunt întinse și grave și fără limită în timp; • orice metodă de război, clasică sau nu, care, prin efectele colaterale, ar cauza pagube grave, întinse și evaluabile în decenii, aduse mediului natural ca atare, oriunde acesta s-ar afla. <p>Interpretarea sistematică a celor ce preced, conferă mediului natural calitatea de „res communis”, adică un bun al tuturor, fără un drept exclusiv de jurisdicție sau suveranitate din partea cuiva. Se mai întrebunțează, de către autori mai recent, pentru această situație, sintagma „patrimoniul comun al umanității”.</p> <p>Alte constrângeri de mediu provin din interzicerea utilizării unor tipuri de arme, cele chimice, bacteriologice și a experimentelor cu astfel de arme care completează normele de drept internațional umanitar, astfel:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Protocolul referitor la prohibiția întrebunțării în război a gazelor asfixiante, toxice sau similare și a mijloacelor bacteriologice (Geneva, 17 iulie 1925); • Convenția cu privire la interzicerea perfecționării producerii și stocării armelor bacteriologice (biologice) sau toxinelor și asupra 		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANATA	NR. CUVINTE
		<p>distrugerii lor. (10 aprilie 1972, Londra, Moscova, Washington);</p> <ul style="list-style-type: none"> • Convenția Națiunilor Unite asupra interzicerii sau limitării utilizării anumitor arme clasice care pot fi considerate ca producând efecte traumatizante excesive sau ca lovind țară discriminare (10 octombrie 1980). La lucrările Conferinței au fost adoptate și următoarele instrumente: <ol style="list-style-type: none"> 1. Convenția asupra interzicerii sau limitării folosirii anumitor arme clasice care pot fi considerate ca producând efecte traumatizante excesive sau ca lovind țară discriminare. Apendice A. 2. Protocolul privind schițele nelocalizabile (Protocolul I). Apendice B. 3. Protocolul asupra interzicerii sau limitării folosirii de mine, capcane și alte dispozitive (Protocolul III); Apendice C. 4. Protocolul asupra interzicerii sau limitării folosirii de arme incendiare (Protocolul III). <p>în afară de acestea, Conferința a adoptat și Rezoluția asupra sistemelor de arme de mic calibru. Apendice E.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Convenția privind interzicerea dezvoltării producției, stocării și folosirii armelor chimice și distrugerea acestora (13 ianuarie 1993). • Convenția privind interzicerea folosirii, stocării, producerii și transferului minelor antipersonal și distrugerea lor (18 sept. 1997). • Protocolul asupra prohibirii sau restricțiilor în utilizarea minelor dispozitivelor capcană și a altor dispozitive, în prima modificată; adoptat la Geneva la 3 mai 1996 (Protocolul II modificat la 3 mai 1996, anexat la Convenția privind interzicerea sau limitarea folosirii anumitor categorii de arme clasice care ar putea fi considerate ca producând efecte traumatica excesive sau care ar lovi fără discriminare, adoptată la Geneva la 10 octombrie 1980. • Protocolul adițional privind armele laser care ar putea provoca orbirea (Protocolul IV), adoptat la Viena la 13 octombrie 1995; anexat la Convenția adoptată la Geneva la 10 octombrie 1980. <p>3.5.3.3. Mijloace și metode de război cu efecte întinse, grave și</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE ERONATA	NR. CUVINTE
		<p>durabile asupra mediului natural</p> <p>Limitarea sau interzicerea utilizării unor mijloace și metode de război cu efecte îninse grave și durabile asupra mediului natural a preocupat omenirea, dar o conferință internațională consacrată acestor probleme nu a avut loc. Au existat unele conferințe izolate care au interzis sau limitat anumite arme sau categorii de arme, de exemplu: Conferința de la Sankt-Petersburg din 1868 care a adoptat Declarația privitoare la interzicerea anumitor proiectile în timp de război; Conferințele de pace de la Haga din 1899 și 1907 care au interzis proiectilele și explozivii lansate din baloane (1899); proiectile care au ca unic scop să răspândească gaze asfixiante sau vătămătoare (1899); gloanțele „dum-dum” (1899); otrăvuri sub toate formele (1907).</p> <p>Din vastul arsenal deținut astăzi de către marile puteri militare și nu numai, ale planetei, apreciem că următoarele categorii de arme pot aduce prejudicii imense, chiar iremediabile asupra mediului:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) armele chimice și bacteriologice; b) armele nucleare; c) mijloacele și metodele de război ecologic. <p>Armele chimice și bacteriologice. Armele chimice sunt acele mijloace de luptă pe bază de substanțe chimice -gazoase, lichide sau solide, folosite în caz de conflict armat producând efecte toxice asupra oamenilor, animalelor și plantelor, a mediului în general.</p> <p>Armele nucleare. O categorie specială ca tratate în contextul protecției conservării mediului și utilizării durabile a resurselor naturale o constituie tratatele referitoare la armele nucleare, la experiențele nucleare, ori de creare a unor zone denucleantate, cu aplicabilitate în timp de conflict armat.</p> <p>Armele nucleare constituie o categorie de mijloace de război specifică, diferită de celelalte mijloace atât sub raport cantitativ - producerea de distrugerii masive și pagube generalizate, - cât și sub raport calitativ, efectul undei de șoc și otrăvire masivă prin radioactivitate penetrantă. Un război nuclear implică nu numai costuri enorme, iar din punct de vedere economic pentru învingător rezultatele sunt îndoielnice: toate zonele afectate nu pot</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROONATA	NR. CUVINTE
		<p>fi utilizate și nici ocupate căci ele sunt contaminate radioactiv. Recuperarea acestor zone pentru viața pașnică necesită un timp îndelungat și cheltuieli importante.</p> <p>Privitor la Statutul juridic al armelor nucleare, ca arme de distrugere în masă, acestea prin caracterul lor nediscriminatoriu, contrar legilor umanității și principiilor dreptului internațional, pot periclită în mod grav mediul și sănătatea umană sub cel puțin trei aspecte:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) procesul de producție; b) simpla lor prezență implică un mare risc pentru mediu și sănătate; c) o eventuală utilizare a lor și chiar un accident ar însemna catastrofe ecologice cu efecte iremediabile asupra mediului și a omenirii, în cadrul acestor tratate, ca și al tratatului cu privire la Interzicerea totală a experiențelor nucleare sunt demne de reținut obligațiile fundamentale asumate de către părți de a nu deține, fabrica sau dobândi arme, ori de a nu efectua explozii experimentale cu arme nucleare, sau orice fel de explozii nucleare și nici de a provoca ori încuraja efectuarea oricăror asemenea explozii, cu atât mai mult apreciem noi, în timpul unui conflict armat. <p>3.5.3.4. Noile tehnologii și războaiele ecologice</p> <p>Conflictele armate au loc în prezent, tot așa de frecvent și pe tot atât de pustitor ca și în trecut, numai că noile tehnologii militare de purtare a războiului-tehnologii de modificare a mediului -, puse la punct în laboratoarele ultrascrete ale marilor puteri militare, au condus la apariția războiului ecologic, numit inițial război meteorologic, iar mai recent război geografic sau geoclimatic.</p> <p>Armele acestui nou tip de război modifică mediul, clima, provoacă mișcări seismice, acționează asupra dinamicii, compoziției sau sinucturii pământului inclusiv asupra biosferei, litosferei, hidrosferei, atmosferei, ori spațiului extraatmosferic, prin producerea de furtuni, ploii și zăpezi, ceață, grindină, valuri uriașe, alunecări de teren etc. Efectele necontrolabile ale acestuia, pot perturba echilibrul mediului natural, constituind o amenințare</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANĂ	NR. CUVINTE
		<p>pentru toate componentele sale-pământ, apă, aer, în următorul război mondial, marile puteri se vor bate în cutremure, furtuni și ninsoși. Oamenii de știință și specialiștii în domeniu vorbesc astăzi de posibilitățile utilizării fenomenelor naturii în confruntările dintre state. În acest tip de conflict armat, agresorii vor putea apăsa, pentru a-și înfrânge adversarii la mișcări seismice devastatoare și la manipularea fenomenelor meteorologice în declanșarea unor fenomene specifice care produc: secetă prelungită, ploți torențiale care determină inundații catastrofale, furtuni și uragane care șterg de pe suprafața pământului regiuni întregi, căderi de grindină care distrug recolte, omorâți oameni și animale, ninsoși abundente și înghețuri care nu numai că produc perturbări grave ale climei, dar aduc și distrugerii ale culturilor agricole, îmbolnăvesc oamenii și animalele etc.</p> <p>Războiul ecologic ar putea fi încadrat în dispozițiile articolelor 35, paragraful 3 și 55, care consacră o protecție directă a mediului împotriva efectelor ostilităților, protecția articulată în jurul a trei elemente sau, după unii autori, a trei dimensiuni: „daune întinse, durabile și grave”. Acest cadru este circumscris dreptului internațional general, putând remarca în acest sens Convenția asupra interdicției de a utiliza tehnici de modificare a mediului în scopuri militare sau oricare alte scopuri ostile, cunoscută sub denumirea de Convenția ENMOD. Totodată, este vizată orice tehnică având ca obiect modificarea, datorită unei manipulari deliberale a proceselor naturale, a dinamicii, compoziției ori structurii Pământului, inclusiv biotopurile sale, litosfera, biosfera, atmosfera ori spațiul extraatmosferic. Totodată, aspectele protecției mediului, în general, au fost incluse și în diverse documente privind cooperarea internațională. Menționăm în acest sens, art. 30 din Carta drepturilor și îndatoririlor economice ale Statelor, adoptată de Adunarea Generală a ONU la 12 decembrie 1974/Rezoluția nr. 3281-XXIX, care proclamă că protecția, preservarea și valorificarea mediului pentru generațiile prezente sunt responsabilități ale tuturor statelor membre.</p> <p>3.5.3.5. Răspunderea internațională pentru daune aduse mediului în caz de conflict armat</p> <p>Regimul juridic general al răspunderii internaționale pentru daune produse mediului se întemeiază și pe principiul potrivit căruia violarea unei reguli juridice internaționale antrenează răspunderea subiectului de drept internațional cărui îi este imputabilă această</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE ERONATA	NR. CUVINTE
		<p>faptă.</p> <p>Conflictele armate din ultimul timp confirmă faptul că distrugerea mediului trebuie inclusă în categoria „dezastre de război”. Dată fiind importanța ocrotirii factorilor de mediu în general, și în timp de conflict armat în special, au fost create unele sisteme de măsuri destinate să asigure atingerea acestui obiectiv, iar printre instrumentele care pot fi folosite cu succes în activități de protejare a factorilor de mediu, se numără și răspunderea juridică pentru faptele care încalcă regulile stabilite pentru acest domeniu.</p> <p>Instrumentele juridice actuale, chiar dacă sunt diferite prin caracteristicile lor-caracterul universal al multora dintre ele, strânsa corelare și armonizare a legislației interne cu reglementările internaționale precum și asumarea de către părți a unor obligații de a lua măsuri, în plan intern, pentru a face efective, anumite dispoziții din tratate, în legea națională, etc. -, se consideră, în mod justificat, încă insuficient clarificate chestiunea protecției mediului în perioada de conflict armat și aceea a aplicării normelor de drept internațional al mediului, concepute pentru perioada de pace, și în cazul derulării unui conflict armat.</p> <p>Din perspectiva abordării strict juridice a actualelor instrumente de drept rezultă următoarele aspecte:</p> <ul style="list-style-type: none"> • întinderea protecției în actualele reglementări este considerabil restrânsă din cauza pragului ridicat de aplicabilitate și a criteriilor stricte și totodată imprecise în enunțul lor; • insuficiența măsurilor pe linia organizării unor mecanisme de anchetă și de verificare, sub autoritatea unui grup recunoscut de experți pe plan internațional; • lipsa unei legături clar stabilite între violările normelor de protecție a mediului și noțiunea de crimă internațională. Dreptul internațional penal este o ramură a dreptului internațional umanitar în formare, fapt pentru care inovațiile abundă, la fel și omisiunile. Mai nou, în unele instanțe internaționale, se confruntă două curente de gândire în abordarea regimului infracțiunilor grave și a responsabilității penale individuale. Una dintre școlile de gândire se pronunță pentru o abordare a regimului infracțiunilor grave strict fondată pe Convențiile de la Geneva și pe Protocolul Adițional I, în timp ce alta urmărește să reconceptualizeze dreptul răspunderii penale individuale, integrându-1 în așa-numita doctrină a interesului 		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE Preluante în teza de doctorat	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANATA	NR. CUVINTE
		<p>comun. Precizăm că noțiunea de infracțiuni grave definește crimele de război și ele sunt enumerate în Convențiile de la Geneva din 1949 și în Protocolul Adițional I din 1977, în statutele tribunalelor penale ad-hoc pentru fosta Iugoslavie și pentru Rwanda, precum și în statutul Curții Penale Internaționale de la Roma. Infracțiunile grave au fost prevăzute în Convențiile de la Geneva din 1949, astfel: în art. 50/1, 51/11, 130 III și 174/IV, toate având în esență un conținut identic.</p> <p>Datorită specificului, noutății și dificultăților problematice mediului, care reclamă și implicarea unor persoane cu o calificare interdisciplinară, în cadrul Curții Internaționale de Justiție de la Haga s-a creat o cameră specială pentru judecarea diferendelor dintre state în domeniul mediului. Relativ la obiectul cercetării noastre, la 8 iulie 1996, Curtea Internațională de Justiție de la Haga a dat un aviz consultativ cu privire la „Legalitatea amenințării sau folosirii de arme nucleare”. Astfel, focalizându-se pe raportul dintre folosirea armelor nucleare și protecția mediului, Curtea a stabilit mai întâi existența unui drept al mediului cunoscut sub denumirea de „Obligația generală pe care o au statele de a veghea pentru ca activitățile exercitate în limitele jurisdicției lor sau sub controlul lor să respecte mediul al altor state sau din zone neaparținându-i unei jurisdicții naționale face parte din corpul de reguli ale dreptului internațional al mediului”, apreciind că tratatele referitoare la protecția mediului nu și-au propus privirea unui stat de exercițiul său la legitimă apărare, dar că „trebuie să țină cont asăzi de anumite considerații ecologice atunci când utilizează forța armată astfel încât aceasta să fie îndreptată decât asupra aceea ce este necesar și potrivit în urmărirea obiectivelor lor militare legitime”.</p> <p>O referire expresă în legătură cu protecția mediului în caz de conflict armat se regăsește în principiul 24 din Declarația de la Rio de Janeiro, din 1992, care stipulează că războiul exercită o acțiune în mod intrinsec distrugătoare asupra dezvoltării durabile. Statele trebuie, deci, să respecte dreptul internațional referitor la protecția mediului în caz de conflict armat și să participe la dezvoltarea sa după cum este nevoie. De asemenea, Curtea a citat Rezoluția 47/37 a Adunării Generale a ONU din 25 noiembrie 1992, intitulată „Protecția mediului în timp de conflict armat” potrivit căreia „distrugerea mediului nejustificată de necesități militare și având un caracter gratuit este în mod vădit contrară dreptului</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate IN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE ERONATĂ	NR. CUVINTE
		<p>Internațional în vigoare.</p> <p>Analizând influența armelor nucleare asupra mediului, așa cum au fost prezentate în cele ce preced precum și răspunderea în domeniul mediului observăm că aceasta din urmă își are sediul materiei și în unele instrumente juridice regionale privind domeniul nuclear, dintre care, prin caracterul de nouitate se detașează Convenția cu privire la răspunderea civilă și cea referitoare la protecția mediului prin mijloace de drept penal.</p> <p>Convenția cu privire la răspunderea civilă are ca obiect și scop să asigure compensarea adecvată a daunelor rezultate din activități „periculoase” pentru mediu și să prevadă mijloace de prevenire și remediere a mediului. Această convenție se poate caracteriza prin: limitarea sferei sale de aplicare la activități periculoase pentru mediu, definirea obiectului și scopului, schema obligatorie de securitate financiară (garanție financiară pentru a acoperi răspunderea conform convenției), accesul la informație, cauze de exonerare.</p> <p>Convenția privind protecția mediului prin mijloacele de drept penal se individualizează prin: stabilirea atât a infracțiunilor cât și a contravențiilor pe care statele trebuie să le introducă în legea internă, sancțiunile pot fi: închisoare, sancțiuni pecuniare și reconstrucția mediului precum și măsuri de confiscare, răspunderea persoanei juridice în numele căreia a fost comisă fapta de către organele sau membrii săi; răspunderea persoanei juridice nu va exclude acțiunea penală împotriva persoanei fizice.</p> <p>Fără a fi epuizat problematica protecției mediului în caz de conflict armat prin intermediul dispozițiilor dreptului internațional în general și ale dreptului internațional umanitar în special, recunoscându-i acestuia din urmă un rol important, trebuie să-i raportăm permanent la diversitatea de tratate ce privesc ocrotirea naturii, a căror valabilitate trebuie prezumată și pentru situații de conflict armat. Ar fi iluzorie ideea că se poate obține o protecție absolută în condițiile existenței și utilizării tehnicilor moderne de luptă care, datorită efectelor lor, nu pot face distincție între obiectivele militare și cele civile, dar nici un moment nu trebuie să renunțăm la acele acțiuni care risipesc ignoranța și stăvillesc sfidarea ori nesocotința. În consecință, apreciem că înălnirea protecției mediului în caz de război depinde nemijlocit de aplicarea normelor dreptului umanitar.</p> <p>Dezvoltarea dreptului aplicabil în conflictele armate, respectarea</p>		

TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII	PARAGRAFELE PRELuate ÎN TEZA DE DOCTORAT	OBSERVAȚII PRIVIND TIPUL DE CITARE EROANATĂ	NR. CUVINTE
<p>Coroia Viorel, <i>Criminalitatea Informatică – factor de risc major pentru ordinea publică și siguranța națională</i>, Rezumat teză de doctorat, Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”</p> <p>P 20</p> <p>2011</p> <p>Disponibil la adresa</p> <p>https://documents.site/documents/teza-crim-info.html</p> <p>sau</p> <p>http://www.euroavocatura.ro/eqi/teza_Crim_info.pdf</p>	2011	<p>sa cu bună-credință va avea printre efectele sale benefice, un impact pozitiv asupra mediului, asupra planetei noastre care să permită perpetuarea naturii și a altor valori materiale și spirituale de care generațiile viitoare să se bucure într-un climat de toleranță, demnitate și pace.</p> <p>La pp. 200 în teză</p> <p>Această stare de lucruri, a stat printre altele la baza fondărilor sistemelor de asistență judiciară în cadrul Uniunii Europene. Cu toate că la nivel de detaliu, se pot constata progrese importante, Uniunea Europeană nu a ajuns în general la o abordare comună în acest domeniu, cadrul actual neputând asigura nici rezultate optime, nici o protecție perfectă a individului în fața acțiunilor informatice ilicite.</p> <p>În plan normativ, au apărut o serie de convenții, complicate ca și conținut, dar numărul ratificărilor la nivel global este redus.</p> <p>Datorită fazei incipiente de pregătire a resursei umane, precum și dotării tehnice precare, țara noastră, a fost obligată să accepte ajutorul informațional și de investigație al altor state. Acest lucru nu este condamnabil, dar de regulă „ajutorul” a venit în cazurile când activitatea infracțională atins interesele acestor state.</p>	<p>Preluare cu schimbarea termenului de informatică cu criminalitate ecologică, fără precizarea sursei.</p> <p>La Concluzii</p>	125
			TOTAL	22296

CONFORM CU ORIGINALUL

ddm